

Sreda, 17. septembar 2008.

Svedok Boško Džolić

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.05 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima u sudnici i oko sudnice. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i drugih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospođu Mahindaratne, da li je Tužilaštvo spremno da pozove svog sledećeg svedoka?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Tužilaštvo poziva Boška Džolića.

SUDIJA ORIE: U redu.

(svedok je pristupio Sudu)

SUDIJA ORIE: Dobro jutro, gospodine Džoliću. Pre nego što počnete da svedočite pred ovim Sudom, prema Pravilniku o postupku i dokazima potrebno je da date svečanu izjavu kojom se obavezujete da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine. Molim vas da pročitate tekst svečane izjave koji će vam uručiti sudska poslužiteljka.

SVEDOK DŽOLIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Džoliću. Izvolite, sedite. Prvo će vas ispitivati gospođa Mahindaratne. Gospođu Mahindaratne, izvolite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

svedok: Boško Džolić

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA MAHINDARATNE

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dobar dan, gospodine Džoliću.
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas recite puno ime i prezime za zapisnik?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja sam Boško Džolić, umirovljeni časnik Hrvatske vojske. Ne znam da li ima potrebe šta još drugo reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ne, to je dovoljno, gospodine Džoliću. Ja ću vam postavljati pitanja i biće dovoljno samo da odgovarate na njih. Da li su 17. i 18. maja 2004. godine istražitelji Tužilaštva obavili s vama razgovor?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I da li je razgovor vođen preko prevodilaca?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I tokom tog razgovora postavljana su vam pitanja. Da li ste odgovorili govoreći istinu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I da li je ta izjava zabeležena u to vreme u otkucanom obliku?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Bila je otkucana, da. Vjerovatno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I kada je razgovor završen, da li vam je pročitana ta izjava na vašem jeziku?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I da li ste potpisali tu izjavu, tvrdeći da ona odražava ono što ste rekli tokom razgovora?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da, potpisao sam izjavu, ali je bila pisana na engleskom jeziku.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Preći ću na sledeći deo. Gospodine Džoliću, da li ste se sastali sa predstavnicima Tužilaštva na pripremnom sastanku?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Tom prilikom, da li ste pregledali svoju prethodnu izjavu na vašem jeziku i uneli izvesne promene na prethodnu izjavu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A u to vreme, da li ste takođe pružili dalja pojašnjenja i dodatne informacije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A u toku tog drugog razgovora, kada su vam postavljena pitanja, da li ste istinito odgovarali...

ADVOKAT KAY: Mogu li samo da pokrenem jedno pitanje. Moja uvažena koleginica upravo je govorila o objašnjenjima i dodatnim informacijama. Imam tu drugu izjavu, pročitao sam je, i Pretresno veće takođe to ima. Po mom mišljenju, svedoku ne bi trebalo da se postavljaju pitanja u odnosu na te promene, ali bi ga trebalo pitati za mišljenje o tome zašto je promenio prvu izjavu. Pojašnjenja, modifikacije mogu ostati, ali u dodatnim informacijama može se potkrasti mnogo grešaka, i ta je izjava od značaja.

SUDIJA ORIE: Da, ja razumem to. Da li su to samo pojašnjenja, dodatne informacije ili ispravke, gospođu Mahindaratne, gospodin Kay očigledno ima s tim problem. U ovom trenutku ... Gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT KUZMANOVIĆ: Časni Sude, ja bih dodao na to, kako bi se 36. paragraf dodatne izjave mogao nazvati razjašnjenjem, to mi nije jasno.

SUDIJA ORIE: Dobro, gospodine Kuzmanoviću, rekao sam kako da se kvalifikuje ovo. Upravo sam rekao. Očigledno, karakterizacija izjave sa pripreme sednice izgleda da deli strane. Gospođu Mahindaratne, gospodin Kay, gospodin Kuzmanović, mislim da u ovom trenutku traže od vas ... a ne od Pretresnog veća ali izgleda od vas, gospođu Mahindaratne ... da pokušate da pronađete način na koji ćete da uvrstite ove dokumente, u stvari, to nije u ovom trenutku od prvenstvene važnosti. Dakle, hajde da se ne raspravljamo u ovom trenutku kako da ih kvalifikujemo. Naravno, još ćemo istražiti razloge i karakterizaciju tokom glavnog ispitivanja i unakrsnog ispitivanja.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da bismo uštedeli vreme, gospodine predsedavajući, ja ću koristiti neutralne termine.

SUDIJA ORIE: Da. Za sada ćemo tako da radimo, a zatim u kasnijoj fazi možda ćemo dalje istraživati druga pitanja. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li ste 20. avgusta 2008. godine dali dodatnu izjavu Tužilaštvu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisam razumjeo ovo pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste Tužilaštvu 20. avgusta 2008. godine dali drugu izjavu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I na završetku tog razgovora ... imate li problema? Pokazujete da imate problema da me čujete. Da li me čujete, gospodine Džoliću?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Čujem vas ali ima nekih prekida u zvuku. Sada je Ok.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je sada u redu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da, u redu je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, tom prilikom, kada su vam postavljana pitanja ... mislim drugi put, 20. avgusta 2008. godine, kada su vam postavljana pitanja od strane predstavnika Tužilaštva, da li ste na njih odgovarali istinito?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, da li je po vašem najboljem znanju, gospodine Džoliću, sadržaj te dve izjave ... to jest, jedne koju ste dali 17. i 18. maja 2004. godine i druge izjave od 20. avgusta 2008. godine, istinit? Da li je sadržaj tačan?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Više-manje je tačan. Za ovu drugu dopunu mog svjedočenja ne mogu reći, jer nisam je do kraja pročitao i vidio da li ima odstupanja kao što je bilo u onoj prvoj ... u onom mom prvom svjedočenju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, na završetku razgovora od 20. avgusta 2008. godine, da li vam je dodatna izjava pročitana na vašem jeziku?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Jeste.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A posle... nakon što vam je izjava ponovo pročitana na vašem maternjem jeziku, da li ste je potpisali i potvrdili da je istinita?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ukoliko bi vam danas, ovde u sudnici, postavili pitanja koja su vam postavili predstavnici Tužilaštva 2004. i 2008. godine, da li bi vaši odgovori biti isti? Možda ne bi bila ista terminologija ili jezik, ali da li bi suština vaše izjave bila ista?

ADVOKAT KAY: Časni Sude, mi ovde zalazimo u područja, jer svedok je govorio o razlikama i znam da je ovo izjava po Pravilu 92ter, imamo potvrdu u ovom Sudu. Međutim, čini mi se da bi Pretresnom veću to možda bila neka stvar od značaja, da se problemi kao što je ovaj pravilno obrađuju u trenutku kada se takva potvrda daje. On je govorio o neslaganjima.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: On nije govorio ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Kay, zamolio bih svedoka da skine svoje slušalice. Možete li da isključite vaše slušalice na trenutak? Shvatio sam svedoka na sledeći način: da, iako mu je pročitana izjava sa pripremnog sastanka, on još nije imao priliku da pročita u potpunosti tu izjavu. Shvatio sam da je ovo što imamo na BHS-u prevod ove izjave, koja je uzeta na engleskom i stavljena na papir na engleskom jeziku. I dakle, budući da on nije ponovo pročitao, da on nije bio siguran da li još uvek postoje neslaganja u toj izjavi kao što je to bio slučaj sa prvom izjavom. Tako sam shvatio to što je on rekao oko neslaganja. Ako se slažete sa mnom, možemo postaviti pitanje svedoku, a zatim zatražiti njegovu potvrdu.

ADVOKAT KAY: Časni Sude, ne pokušavam da cepidlačim, ali pitanje je glasilo: "Ukoliko bi vam danas, ovde u sudnici postavili pitanja koja su vam postavili predstavnici Tužilaštva 2004. i 2008. godine, da li bi vaši odgovori biti isti? Možda ne bi bila ista terminologija ili jezik, ali da li bi suština vaše izjave bila ista?" I to je to, što ja zovem "mantra", što je pitanje koje treba da se prilagodi okolnostima, jer svedok je govorio o neslaganjima i da je mu je prva izjava pročitana na engleskom ili da je sačinjena na engleskom jeziku ... nije mu pročitana ponovo, ali je sačinjena na engleskom jeziku ... i on je govorio o neslaganjima. Dakle, ako mu je prva izjava bila pročitana ponovo danas, odgovor na to bi bio nije.

SUDIJA ORIE: Naravno. Ali sam shvatio da je gospođa Mahindaratne uzela obe te izjave zajedno da ih vidimo kao celinu. A zatim je u prvoj izjavi pokazala izmene, ispravke, pojašnjenja, promene, bez obzira na reči koje se koriste u drugoj izjavi.

ADVOKAT KAY: Možda je to jezik koji bismo trebali da koristimo, kao uputstvo časnog Suda. To je zaista ono na šta sam reagovao ...

SUDIJA ORIE: Dozvolite mi da probam ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Časni Sude ...

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*) ... Mogu li?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Nigde u pravilima ne postoji da strane traže potvrdu, pa možda ću pokušati da to uradim. Gospodine Džoliću, ukoliko bi vam se danas postavila ista pitanja kao pitanja koja su vam postavljena i na koja ste odgovarali kada ste dali izjavu, da li biste dali iste odgovore kao što ste dali 2004. godine, uzimajući u obzir vaše ispravke ili izmene koje se nalaze u vašoj izjavi iz 2008. godine?

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, odgovorio bih vjerovatno na isti način. Međutim, ne znam, što se tiče mojih ispravki, da li tu ima ponovo nekih pogrešaka i da li me se krivo protumačilo ili shvatilo, kao što me se krivo shvatilo prilikom davanja moga iskaza 2004. godine.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospođo Mahindaratne ... Očigledno, niste mogli da pročitate na vašem maternjem jeziku izjavu koju ste dali pre mesec dana. Možda biste mogli da je pročitate tokom prve pauze, ako postoji kopija na raspolaganju, i da nam nakon toga kažete da li postoje greške. Međutim, na osnovu vašeg sećanja, uključujući i izjavu 2008. godine, ukoliko bi vam bila ponovo pročitana na vašem maternjem jeziku, da li biste dali iste odgovore, to jest, odgovore koje ste dali 2004. godine, uključujući i ispravke, izmenjene i dopune koje ste napravili u izjavi iz 2008. godine?

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, prije dolaska na današnju raspravu, pokazana mi je dopuna, znači, mog svjedočenja iz 2008. godine, gdje sam, na brzinu čitajući, uočio neke stvari koje bi se mogle interpretirati na drugačiji način nego što sam ja to htio kazati u svojoj izjavi.

SUDIJA ORIE: U redu. Gospođo Mahindaratne, da li je zabeležena ta pripremna sednica?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Ne postoji snimak, međutim, ono što možemo da uradimo, gospodine predsedavajući, u ovoj fazi sve do pauze, tako da ne gubimo vreme, jeste da se uvrsti prva izjava, i tokom pauze možemo dati priliku svedoku da pregleda svoju drugu izjavu.

SUDIJA ORIE: Shvatam, ali molim vas, nemojte me pogrešno razumeti, poslednja stvar koju Odbrana želi da se desi jeste da se prva izjava primi u spis, uz rizik da se druga izjava ne prihvati u spis. To je izgleda ovde čitav problem. Dakle, ono što bismo mogli da uradimo jeste se obe izjave ponude u spis. Imamo potvrdu koja još nije u potpunosti završena, i bilo bi bolje ili da sada napravimo pauzu ili posle prve pauze, i da zatražimo potvrde, a zatim da odlučimo o prijemu u spis. To je, izgleda pravi pravac. I ne želim da govorim u ime Odbrane, ali iz onoga što sam video, nisam pogrešno shvatio njihovu poziciju o uvođenju prve izjave a ne još uvek i druge izjave. Vidite problem Odbrane za vaše rešenje?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući, vidim to. Možemo li, u skladu sa vašim prvim predlogom časni Sude, da sada napravimo pauzu, kako bi svedok proverio svoju drugu izjavu, a zatim da nastavimo?

SUDIJA ORIE: Da. Naravno, nedostatak je to što bismo mogli završiti sa tri pauze, a ne dve, a to je gubitak vremena. Dozvolite mi samo da se posavetujem.

(Pretrsko veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, Pretresno veće bi želelo da nastavite u ovom trenutku. Mi ćemo konačno odluku o prijemu doneti nakon prve pauze. U međuvremenu, zamolio bih vas da se usredsredite na one stvari koje nisu bile ispravljene u drugoj izjavi, jer jedva da ima bilo kakve šanse da je svedok mogao da načini greške u svojoj drugoj

izjavi. Gospodine Džoliću, mi ćemo sada da nastavimo. Imaćete priliku da pročitate BHS verziju izjave, verziju na vašem maternjem jeziku, tokom prve pauze. Ako postoje bilo kakvi dalji komentari koje imate, možete da nam kažete posle prve pauze. Da li ste to razumeli? Da. Onda treba da im dodelimo brojeve, gospođu Mahindaratne. Prvi ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da li možemo da predočimo dokument na ekranu, gospodine predsedavajući?

SUDIJA ORIE: Da. Ali bismo barem mogli da pitamo svedoka da nam kaže da li su to njegove izjave. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim da se predoči dokument broj 5443. To je izjava iz 2004.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, videćete na ekranu dokument, a ako biste mogli samo da da nam kažete da li je to izjava koju ste dali 2004. godine. Prođite kroz svaku stranicu, tako da možete da pogledate svoj potpis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, ako biste mogli da pokažete donji deo stranice na engleskom jeziku.

SUDIJA ORIE: Mislim da je dovoljno da vidimo da postoji potpis na prvoj i poslednju stranici.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Dobro, da, gospodine predsedavajući. A ako bismo mogli da pređemo na poslednju stranicu, gospodine sekretare, i na engleskom jeziku, takođe.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li je to vaša izjava ... da li je to vaš potpis?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nije to moj potpis, ovo što mi prikazujete.

SUDIJA ORIE: Naravno, trebali bismo da pogledamo potvrdu svedoka umesto sertifikat prevodioca, gospođu Mahindaratne, zar ne? Dakle, to nije poslednja stranica, već preposlednja stranica?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući. To je preposlednja stranica.

SVEDOK DŽOLIĆ: Da, sad je tu moj potpis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li prepoznajete ovu izjavu, kao izjavu koju ste dali 2004. godine?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Sada bih zamolila da se ovoj izjavi dodeli broj, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P875, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P875 je označen za identifikaciju. Gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Mogu li da pozovem dokument broj 5444, molim vas.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li prepoznajete vaš potpis na prvoj stranici, na kopiji na engleskom jeziku?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas, gospodine sekretare, pokažite nam ne poslednju stranicu, već preposlednju stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li prepoznajete tu vaš potpis?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li priznajete ovaj dokument kao dokument koji je potpisan 20. avgusta 2008. godine, to jest, izjavu koju ste potpisali?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, molim da se ovom dokumentu dodeli broj P.

sekretar: Časni Sude, ovo postaje dokazni predmet Tužilaštva broj P876, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine predsedavajući. Molim vas, nastavite, gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Da li je ovo odgovarajući trenutak da pročitam rezime svedočenja svedoka?

SUDIJA ORIE: Pa, možda, pod sadašnjim okolnostima, trebalo bi da se odložimo čitanje posle prve pauze.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Vrlo dobro, gospodine predsjedavajući. Gospodine sekretare, molim da se predoči dokument broj 1999. A u međuvremenu, gospodine predsjedavajući, da li bismo mogli da damo svedoku dve izjave, na BHS-u, i neću da se bavim kontroverznim pitanjima i svedok će biti slobodan da ukaže ako postoji neki problem.

SUDIJA ORIE: Da. Pošto izgleda da nema prigovora, može kopija da se uruči svedoku.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, dobili ste kopiju vaše dve izjave. Molim vas da pogledate 27. paragraf vaše izjave iz 2008. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: A, za zapisnik, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P876, označen za identifikaciju.

SVEDOK DŽOLIĆ: Da li kažete 28 ili 27?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Paragraf 27 vaše izjave iz 2008. godine, da.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da. U 27. paragrafu, koji vam je prikazan ... vi govorite o jednom dokumentu koji je izveštaj gospodina Laušića pod nazivom, "Korišćenje jedinica vojne policije oružanih snaga Republike Hrvatske." Da li je to dokument koji ste identifikovali gledajući 27. paragraf? **SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR:** Da. To je izvješće načelnika Uprave vojne policije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: I, gospodine sekretare, molim 2. stranicu na BHS verziji i 4. stranicu verzije na engleskom jeziku, a na BHS verziji molim da se pokaže sam kraj dokumenta.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li vidite, paragraf 2.5? Tu se spominje adresa pripadnika paravojnih formacija. Možete li samo da nam pojasnite šta znači termin "paravojna formacija"? Šta je to paravojna formacija? Da li su to bile nepoznate formacije ili se tu spominju neprijateljske snage?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ulažem prigovor i molim da se prvo postavi neka osnova s obzirom da on nije autor dokumenta. Ona traži od svedoka da zna ono što može da protumači samo autor ovog dokumenta. Koliko ja znam, ovaj dokument je referenca za svedoka, ali nije dokument svedoka. Tako da ulažem prigovor sve dok se ne uspostavi osnova kako je ovaj svedok... da li je učestvovao u izradi ili na drugi način znao konkretno na šta se dokument odnosi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, biografija ovog svedoka je takva da bi on trebalo da bude upoznat šta termin u najmanju ruku znači, i mislim da prigovor pokrenut u prisustvu svedoka na takav način nije prikladan.

SUDIJA ORIE: Da.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Prigovor je odbijen. Možete da nastavite, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, ovo je dokument Uprave vojne policije. Da li ste upoznati sa tim terminom koji se koristi u tom paragrafu? Možete li da kažete na šta se termin "paravojne formacije" odnosi? Ne tražim da identifikujete pojedince, već samo o kakvim se to formacijama radi?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja ni ne znam o kome se ovde radi, pod broj jedan. Definicija paravojnih postrojbi, ukoliko tražite moj odgovor, bi bila da je to neprijateljska oružana formacija, ali koja nije u sastavu regularne vojske. Nazovimo je regularne. Ja ne znam koliko je s protivničke strane to bila regularna vojska.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala vam na tom pojašnjenju. Hvala, gospodine Džoliću.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, ovaj dokument je bio uključen u naš podnesak po Pravilu 92ter. Mogla bih da tražim da se uvrsti u spis ili da ostavim tako kako ne bih remetila brojeve gospodina sekretara jer je već ponuđen u spis po Pravilu 92ter.

SUDIJA ORIE: Da. Ali potreban je poseban broj, pretpostavljam, jer je to ... mislim da može da se donese odluka o prijemu u spis, osim ako ne postoji prigovor protiv te odluke u ovom trenutku.

ADVOKAT KAY: Nemam prigovor, časni Sude. Što se mene tiče, to može biti prihvaćeno kao dokazni predmet i svi dokumenti koji su prihvatljivi mogu da se uvrste na taj način.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Odbrana gospodina Markača ima isti stav.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nemamo prigovor na ovaj dokument, a mislim da sam obavestio gospođu Mahindaratne sinoć o onom jednom dokumentu protiv koga hoćemo da uložimo prigovor, samo da kažem za zapisnik. Hvala.

SUDIJA ORIE: Da. Gospođu Mahindaratne, pošto nema prigovora protiv bilo kog dokumenta, to prepuštam vama. Možemo postupiti na dva načina: ili da zamolimo gospodina sekretara da pripremi spisak za dodeljivanje brojeva svim dokumentima i samo možete da se pozivate na njih i tražite prijem na konkretnoj osnovi za bilo koji dokument koji još uvek nije na spisku .

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Vrlo dobro, gospodine predsedavajući. Onda ću da idem dalje.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim da nam predočite dokument 653.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, dok čekamo da se dokument pojavi, zamolila bih vas da pogledate svoju izjavu iz 2004. godine, 54. paragraf. Možete li da pogledate 54. paragraf vaše izjave iz 2004. godine? Vi kažete: "Saradnja između vojne policije i civilne policije nije baš dobro funkcionisala. 18. avgusta 1995. godine, stiglo je naređenje od načelnika Uprave vojne policije." I onda dajete tamo razne brojeve i kažete "Nalaže nam se da se sastajemo sa civilnom policijom kako bismo identifikovali probleme i kako bi stvari pravilno funkcionisale." Molim vas da sada pogledate ovaj dokument na ekranu. Da li je to naređenje koje je izdao načelnik Uprave vojne policije 18. avgusta 1995. godine? A, u stvari, vi ste dali referentne brojeve. Vaši referentni brojevi glase: "SP 80-01/95-158", a sledeći broj je ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, časni Sude. Da li bismo mogli da zamolimo svedoka da skine slušalice?

SUDIJA ORIE: Da. Možete li, gospodine Džoliću, da skinete slušalice na trenutak.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Časni Sude, ukoliko ćemo da pokazujemo dokumente svedoku, čak i ako su to dokumenti vojne policije, uložio bih permanentni prigovor zbog nepostojanja osnove, kao i da mi prvo vidimo šta svedok, zapravo, lično zna o dokumentu. Iz paragrafa 354, nisam mogao da ustanovim da li je on to govorio nezavisno - da je dobio naređenje 18. avgusta ili mu je Tužilaštvo u toku razgovora pokazalo dokument, na šta je on tada rekao: "Da, ovo liči na naređenje koje je izdao gospodin Laušić 18. avgusta" ali ne kaže u paragrafu da li on ima bilo kakva lična saznanja o naređenju. Ulažem prigovor zato što, po mom shvatanju, ovaj svedok u normalnom sledu događaja ne bi dobio primerak ovog naređenja, ali bi dobio zadatke od svog komandanta. I, dakle, ako ćemo da idemo kroz sve dokumente, tražim da se prvo uspostavi osnova sa svedokom da se vidi da li se on seća naređenja, da li ga je video u to vreme, da li on zna bilo šta o tome, a zatim, ako ne, onda možemo da vidimo kakva pitanja mogu da se postavljaju svedoku bez obzira na njegove odgovore. A ako on ne zna, onda postaje očigledno da možemo da tumačimo dokument. Hvala.

SUDIJA ORIE: Da. Pa, šta bi mogla da budu naknadna pitanja a šta ne tek treba da se utvrdi. Ali, gospođo Mahindaratne, pretpostavljam da biste ste složili da kada se jednom pokaže dokument svedoku, da ga prvo pitate da li je to video u to vreme ili ne. To ne

znači da ako ga on nije video u to vreme, da mu ne mogu biti postavljana pitanja o tome kakav se jezik koristio, kakav je tip naređenja, kakvi su koncepti koji su u to vreme formulisani. Tako da nisam ... ali mislim da je dobro da znamo na početku da li svedok govori o dokumentu koji je video kasnije i da li ga je video u to vreme.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Vrlo dobro, gospodine predsedavajući. Sada pošto je svedok već video dokument, ja ću ga pitati da li je upoznat sa ovim dokumentom i pre nego što ga je video ...

SUDIJA ORIE: Da. Pa, ali je potrebno da se formuliše pitanje tako da saznate šta gospodin Mišetić smatra da je važno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Vrlo dobro, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Možete li ... U redu. Pre nego što vas ponovo zamolim ... ne u ovom trenutku ali kada vas zamolim da skinete vaše slušalice ... želeo bih da znam, da li govorite engleski i da li razumete engleski?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ne razumjem. Nešto slabo. How are you? What's your name?

SUDIJA ORIE: Ne razumete pravne stvari. Da. Gospođo Mahindaratne, možete da nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala vam, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, pre nego što pređemo na dokument, pogledali smo 54. paragraf vaše izjave iz 2004. godine, a to je naređenje od 18. avgusta 1995. godine, od načelnika Uprave vojne policije. Kako ste znali da je takvo naređenje izdao načelnik Uprave vojne policije 18. avgusta? Da li vam je to bilo preneto? Da li ste videli naređenje? Da li ste videli kopiju tog naređenja?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam rekao časnicima, djelatnicima Tužiteljstva koji su uzimali moju izjavu, prvu, gdje je ovo i rečeno, da sam se pripremao za taj razgovor, pripremao sam se u Upravi vojne policije i u korpusu četvrtome. Znači, u arhivi. Bila mi je dostupna i data na uvid arhiva, znači, kako Uprave vojne policije, tako i korpusa i ovaj broj sam i zapisao tada i rekao gospodi koja su provodila razgovor s menom prilikom davanja moga iskaza da sam tada vidio tu zapovjed.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, videli ste ovo naređenje prvi put u arhivu kada ste vi vršili svoje istraživanje?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da. Kada sam se upoznavao i pripremao za razgovor sa istražiteljima.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A pre toga, 18. avgusta, ili neposredno nakon toga, da li vam je ovo naređenje bilo preneto, bilo usmeno ili na drugi način? Da li je to uradio vaš komandant, gospodin... pukovnik Budimir? Ne celo

naređenje, nego da li vam je bilo rečeno, na primer, da sad treba da saraduju vojna policija i civilna policija?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Kao što vam je poznato, ja 12. osmog odlazim sa terena u Kninu, tako da za samo sudjelovanje u *Oluji* ... sad, da li je on prenio meni zapovjed u bojnoj u Splitu, da ja sa policijom u Splitu uskladim suradnju i dogovorim rad ... Mislim da je u Splitu bila suradnja više nego odlična sa civilnom policijom. I ne znam da li je bilo potrebe za razgovor, ali ako mi je zapovjednik spustio zapovjed, znači, napisao svoju zapovjed, ja sam temeljem te zapovjedi odradio sastanak sa djelatnicima Ministarstva unutarnjih poslova, to jest, Policijske uprave splitsko-dalmatinske u gradu Splitu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, da li ovaj dokument može da dobije broj P i da se uvrsti u spis?

SUDIJA ORIE: Ovo je novi dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsjedavajući. Nije uključen u naš podnesak po Pravilu 92ter.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo postaje dokazni predmet Tužilaštva broj P877.

SUDIJA ORIE: Da li ima prigovora? Nema prigovora. Dokazni predmet Tužilaštva broj P877 primljen je u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Samo za zapisnik, u vašoj izjavi, gospodine Džoliću, dali ste referentni broj 512-119-01-95-5470, dok je u ovom dokumentu, taj broj, ali su poslednje četiri ... poslednje cifre su "547" a ne "5470". Da li je moguće da ste napravili grešku kada ste dodali da je ... kada ste napisali da su poslednje četiri cifre "5470"?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Taman sam sad htio signalizirati da ovdje stoji "klasa", SP 80-01/95, pa nema ni 5 ... a ima 5. Onda je 1 ... u klasi stoji 150, gore, a kod mene 5470. U ovoj izjavi je zapisano tako.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vi imate 5470 a dokument ima 547. Gospodine Džoliću, ja govorim o broju ispod. Da li ste to primetili?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja taj broj ispod ne vidim. Meni stoji u zagradi (klasa SPP 80-01/95-5470).

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U svakom slučaju ...

SUDIJA ORIE: Svedok ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: ... očigledno gleda dokument i nisam ga video da gleda ekran. Dakle, kako bi pratio ono što vi sugerišete, gospođu Mahindaratne, mislim da bi svedok trebalo da gleda originalni dokument na ekranu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: On i gleda, gospodine predsedavajući. Mislim da me nije u potpunosti pratio.

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, želim reći da klasa na dokumentu ovdje na monitoru stoji ovako kako je rekla tužiteljica. Međutim, u ovome pismenu koje ja imam ispred sebe, u zagradi nije ta klasa. Ovdje je jedan dio klase i onda broj iz urudžbenog broja stoji u klasi. Klasa i urudžbeni broj je različito ... sad, da li je to došlo do previdu kada su tužitelji ... Tužiteljstvo uzimali od mene ovaj broj, pa su ga skupa zbrojili ili ... ne znam šta je. Vjerovatno govorimo o istoj zapovjedi i predmetu, međutim, u ovome dokumentu i ovome nije ista klasa.

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne, dozvolite mi da pokušam da razumem šta se dešava u ovom trenutku.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, pozivam se na službeni, a ne na klasu

SUDIJA ORIE: Jedan sekund, jedan sekund, molim vas. Da. Vi sada postavljate pitanje svedoka. Vi ste rekli: "U vašoj izjavi ..." Koji paragraf izjave, za početak?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Pa, 54. paragraf, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da. Zato što ste počeli da govorite o brojevima, ako se ne varam, a da nam niste dali indicije gde da to tražimo u izjavi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Žao mi je, gospodine predsedavajući. Mislila sam da me pratite.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Džoliću, možete li da pogledate paragrafu 54 u vašoj izjavi?

SVEDOK DŽOLIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Tu se nalazi, čini se, kancelarijski broj, 512-119-01-95-5470. Dokument koje ste upravo videli na ekranu ima kancelarijski broj, koji je gotovo isti, osim poslednje nule, koje nema na dokumentu koji je na vašem ekranu. Gospođa Mahindaratne želi da zna da li ste vi, bez obzira na to, mislili na isti dokument, iako postoji mala razlika u kancelarijskom broju, i da li je to možda greška, a naročito poslednja nula, posle broja "547". Da li je to greška?

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, dopuštam mogućnost da je bila pogreška, jer u svemu ostalom sad vidim da se slažu ti brojevi.

SUDIJA ORIE: Da. Datum je isti, predmet je isti. Dakle, gospođo Mahindaratne, mislim da smo sada sve razjasnili.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine predsedavajući ...

SUDIJA ORIE: Naravno, druga stvar je da brojevi u rukopisu, kao što je broj klase o čemu je govorio svedok, nisu baš najčitkiji i tu može biti problem, jer prilikom transkribovanja brojeva ne treba nikakav prevod. Mislim da nema nikakvog spora među stranama da je svedok mislio upravo na ovaj dokument. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Za zapisnik, gospodine predsedavajući, poslednje dve stranice ovog dokumenta, u stvari, je ponudila Odbrana, kao dokazni predmet Odbrane broj D48, ali zadržali smo ova dva dokumenta zajedno. Dakle, mi smo ... da bi bili kompletni, mi smo ostavili ta dva dokumenta. Ali, radi zapisnika, dva poslednja dokumenta ... to su stranice 4 i 5 verzije na engleskom jeziku i stranice 3 i 4 na BHS-u ... u stvari, to je dokazni predmet Odbrane broj D48.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, gospodine Džoliću ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim drugu stranicu dokumenta.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, videćete u tom odeljku pod naslovom "naređenje", naređenje broj 2, instrukcije: "Svi komandanti vodova ... svi komandanti vodova, četa i bataljona vojne policije obavezni su da odmah stupe u kontakt sa najvišim komandantom Hrvatske vojske u zoni odgovornosti i potpuno implementiraju tačku broj 6. UEP naređenja", i onda se spominje to naređenje od 16. avgusta 1995. godine. Rekli ste – i ja ću, u stvari, tražiti da se taj dokument uvrsti u spis ... ponudiću taj dokument tek posle ovog. Ali vi ste nam rekli da ste napustili Knin 12. avgusta. Da li se sećate ...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: ... u skladu sa tim naređenjem, da li su komandanti četa i komandiri vodova, zaista, kontaktirali ili ostali u kontaktu sa najvišim rangiranim komandantom Hrvatske vojske u tom području? Da li ste znali da li se to, zaista, i dogodilo?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja o tome ne mogu ništa reći. Ne znam. Ne sjećam se. Ja nisam bio zapovjednik bojne da mogu znat što je drugi zapovjednik satnije radio ili zapovjednik dislociranog voda. Ja mogu samo govorit za sebe u Splitu, za moju satniju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li vidite neke zapise, kao komandir čete ... pošto ste bili u okviru 72. bataljona vojne policije, da li ste videli ikakvu

evidenciju komandanata četa i komandira vodova koji su povezani ili koji su stupili u kontakt s najviše rangiranim oficijom Hrvatske vojske u tom području, u skladu sa ovim naređenjem? Da li ste videli ikakvu evidenciju koja ukazuje na to da je ovo naređenje implementirano?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio ništa, ali koliko se sjećam da sam ja negdje u osmom mjesecu išao na razgovor sa djelatnicima Policijske uprave splitske za područje Splita, vezano da poboljšamo suradnju i rad. Da li se to odnosilo na ovu zapovjed ... Što želim reći, da li je moj zapovjednik bojne temeljem ove zapovjedi meni zapovjedio da ja odem na taj razgovor, ne znam. Znači, ako sam ja išao, vjerojatno su trebali otići i ostali, ovaj, zapovjednici na terenu i odraditi koordinativne sastanke, kako s policijom, tako vjerojatno i sa zapovjednicima u svojoj zoni odgovornosti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala vam na odgovoru.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim dokument broj 3350. Gospodine predsjedavajući, pošto se u ovom naređenju spominje i prethodno naređenje, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P877, koji smo upravo gledali, a radi se o dokumentima koji se uvode direktno u spis a ne putem svedoka. Molim da se i ovaj dokument uvede direktno preko Tužilaštva u spis.

SUDIJA ORIE: I to još nije na spisku, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, ovo postaje dokazni predmet Tužilaštva broj P878.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Dokazni predmet Tužilaštva broj P878 je uvršten u spis. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim da se predoči dokazni predmet Tužilaštva broj P47.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, videćete za minut dokument na ekranu, to je naređenje koje je izdao načelnik Uprave policije vojne, gospodin Laušić, 14. avgusta i taj dokument je već uvršten u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Dokument je ponudila Odbrana u spis i to je sada dokazni predmet D47.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I kao što vidite, to je upućeno, između ostalih, i 72. bataljonu vojne policije?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim 4. stranicu na BHS-u i isto tako 4. stranicu prevoda na engleski jezik.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, radi se o 14. paragrafu ...i ja ću ga pročitati. Počinje rečima: "Normalizacija strukture komandovanja i kontrole", a onda se izdaje naređenje vojnoj policiji na sledeći način: "U dnevnom operativnom naređenju komandante novoosnovanih četa i vodova vojne policije Knina potčiniti najvišem pretpostavljenom komandantu Hrvatske vojske u zoni odgovornosti i istom dostavljati dnevne izveštaje." Dakle, kao komandant čete vojne policije u Kninu, možete li objasniti Pretresnom veću kako bi ovo bilo implementirano od strane vaše čete?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Prigovor, nema osnove za to pitanje, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Prvo i najvažnije, gospodine Džoliću, možete li molim vas reći Pretresnom veću kako je, u stvari, ovo naređenje vama preneo vaš komandant, pukovnik Budimir? Govorim o 14. paragrafu. Da li vam je to konkretno naređenje preneo pukovnik Budimir? Ne, ja ne mislim na vašu izjavu, gospodine Džoliću. Vidite li dokument na ekranu. Da li vidite 14. paragraf?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ponovo, mislim ...

SVEDOK DŽOLIĆ: 14. paragraf čega? Je li izjava ili ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: 14. paragraf dokumenta koji se sada nalazi na ekranu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, zamolio bih da svedok ponovo skine slušalice. Ne želim da utičem na njegovo svedočenje.

SUDIJA ORIE: Da. Možete li, molim vas, da skinete slušalice ponovo na trenutak. Izvolite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Zbog pravičnosti prema svedoku, treba mu dati priliku da vidi prvu stranicu. On je već izjavio da je napustio Knin 12. avgusta. Ovo je dokument od 14. avgusta. Kako bi se izbegla zabuna, svedok bi trebalo bar da vidi da je to dokument koji je izdat dva dana nakon što je napustio Knin.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Dobro, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, kao prvo, ako biste mogli da date jasne instrukcije o tome šta bi trebalo da bude prikazano na ekranu. U ovom trenutku, vidimo prvu stranicu ovog dokumenta. Molimo vas da sada postavite pitanje koje ste imali na umu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, pre svega, dozvolite mi da vas pitam da li ste upoznati sa ovim dokumentom? Da li vam treba vremena da pročitate dokument?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mogu ga pročitati, ali nisam ga nikad prije vidio.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas, da li možete da pročitate taj dokument, da pogledate o čemu se radi a nakon toga pogledaćemo 14. paragraf tog dokumenta. To je ono što me zanima.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Mogu. Možemo dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas sledeću stranicu.

SVEDOK DŽOLIĆ: Može dalje. Može dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste završili, gospodine Džoliću.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da. Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, moje pitanje se odnosi na 14. paragraf gde piše: "Strukturu komandovanja i kontrole normalizovati", i tu su onda određene instrukcije. Onda poslednja rečenica počinje: "U dnevnom operativnom naređenju komandante novoosnovanih četa i vodova vojne policije Knina potčiniti najvišem pretpostavljenom komandantu Hrvatske vojske u zoni odgovornosti i istom dostavljati dnevne izveštaje."

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Moje pitanje glasi... naravno, rekli ste da ste 12. avgusta napustili Knin. Da li ste bili upoznati da li je takvo naređenje izdato četi vojne policije Knin?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato. Trebate pitati pukovnika Budimira, u stvari, zapovjednika 43. bojne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Mislim da ste želeli da kažete 72. bataljon, zar ne, a ne 43. bataljon. Pogrešno je zabeleženo kao 43. bataljon. Moje pitanje glasi: da li ste u bilo kom trenutku znali da li su komandanti vojnih četa ili komandanti vodova u Kninu slali dnevne izveštaje višem komandantu Hrvatske vojske u zoni odgovornosti? Da li ste znali kako se to naređenje izvršavalo? To je moje pitanje za vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Prigovor, časni Sude. Mislim da je to pitanje postavljeno i da je dobijen odgovor. On je odgovorio na to pitanje.

SUDIJA ORIE: Da, da. Govorite o stranici 28, redu 7.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Redovi od 4 do 7, da.

SUDIJA ORIE: Od 4 do 7. Da. Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: On nije odgovorio. Moje prvo pitanje je bilo da li je naređenje izdato četi vojne policije u Kninu. Moje drugo pitanje je bilo da li je, u stvari, on znao da su poslani dnevni izveštaji. Prvo pitanje je bilo o tome da li je ovo naređenje izdato ...

SUDIJA ORIE: Sačekajte ... Hajde da vidimo, hajde da vidimo. Gospodine Džoliću, gospođa Mahindaratne želi da zna šta imate da kažete u odnosu na naređenje u kome se kaže da čete vojne policije Knina moraju da šalju izveštaje ili da bi trebalo da šalju izveštaje višim hrvatskim vojnim komandantima u zoni odgovornosti, odnosno da im šalju dnevne izveštaje. Pre svega, da li ste znali da je takvo naređenje izdato, i da su oni morali na taj način da šalju izveštaje?

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, mislim da sam u mom prvom odgovoru rekao da nisam upoznat sa ovom zapovješću. Znači, ovo je zapovjed generala Laušića, koja je naslovljena na zapovjednika bojne. Ja sam bio ispod zapovjednika bojne, zapovjednik satnije. Ja mogu biti upoznat samo sa onim zapovjedima koje spusti na mene moj zapovjednik bojne.

SUDIJA ORIE: Da, da.

SVEDOK DŽOLIĆ: A što se tiče... vjerojatno ona traži odgovor da li sam bio upoznat sa izvješćivanjem...

SUDIJA ORIE: Ne.

SVEDOK DŽOLIĆ: Ok.

SUDIJA ORIE: Ne, prvo pitanje, čak i ako nije direktno upućeno vama, takvo pismeno naređenje, ipak, ponekad ljudi znaju da postoje naređenja ili dokumenta koja nisu direktno upućena njima, ali oni ipak imaju saznanja o tome. Da li ste znali da je takvo naređenje izdato?

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, ja se ne sjećam te zapovjedi, ne sjećam se ovoga izvješćivanja ni ovih paragrafa koji su navedeni u ovoj zapovjedi.

SUDIJA ORIE: Da. Ponovo, gospodine Džoliću, želim da vam bude savršeno jasno o čemu se radi u pitanju. Dakle, nije vam postavljeno pitanje o tome da li se sećate da ste videli ovo ranije, nego da li ste znali za to naređenje, čak i ako niste videli da je izdato. Ako niste znali, recite nam. Dakle, ako kažete: "Nikada ga nisam video, ali sam znao da je takvo naređenje izdato", recite nam, takođe. Koji od ova dva?

SVEDOK DŽOLIĆ: Postoji mogućnost da sam ja bio upoznat sa takvim parametrima, međutim, časni Sude, ja da bih rekao pravi iskaz, jer sam rekao da ću govoriti istinu i

samo istinu, ja se ne sjećam toga. Ne znam šta se traži od mene da rečem, da li sam vidio il da nisam vidio. Ne sjećam se.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, ponovo, govori se o tome da li ste videli naređenje, i moje pitanje je bilo da li ste znali za to naređenje, bez obzira na to da li ste ga ikada videli. Međutim, dobro sam vas shvatio da vaše svjedočenje ... *(preklapanje govornika)*

SVEDOK DŽOLIĆ: *(preklapanje govornika)* ... ne sećam se ...

SUDIJA ORIE: *(preklapanje govornika)* ...

SVEDOK DŽOLIĆ: ... ne sećam se da sam čuo o tome.

SUDIJA ORIE: To je svakako odgovor. Ne sećate se i ne znate da je takvo naređenje bilo izdato. Drugo pitanje: Da li ste bili upoznati da su komandanti novouspostavljenih vodova i četa vojne policije u Kninu izveštavali visoke komandante Hrvatske vojske, najviše komandante Hrvatske vojske. Da li ste znali da su oni to radili ili ne? Dakle, bez obzira da li ste ikada videli naređenje o tome, dakle, da li ste znali za direktno izveštavanje komandanata novoosnovanih četa i vodova vojne policije najvišim komandantima Hrvatske vojske? Da li se to u praksi događalo?

SVEDOK DŽOLIĆ: Nisam znao za te postrojbe na terenu, ali sam znao da je služba dežurstva bojne u Splitu slala izvješće, znači, prema Upravi vojne policije i na zapovjednika u svojoj zoni odgovornosti.

SUDIJA ORIE: Kad kažete "komandanti", na koje komandante mislite? Na komandante vojske ili na komandante vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ: Izvješće službeno je išlo ... znači, ovdje stoji "dnevno operativno zapovjedanje... izvješće dostavljati zapovjednicima na terenu". Ali to izvješće je išlo i zapovjedniku postrojbe vojne policije. Znači, išlo je na dvije adrese. Išlo je samo posebno izvješće ... samo tome. Nego, znači, jedno izvješće se napravi i onda je ono adresirano; dostaviti ovome, dostaviti ovome, dostaviti ovome.

SUDIJA ORIE: Da. Kada kažete "komandanti", pored Uprave vojne policije, vi govorite i o komandima Hrvatske vojske?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ne. Uprava vojne policije dostavljala je načelniku Glavnog stožera, vjerojatno rasuđujući o hijerarhiji i ustroju. 72. bojna vojne policije je mogla jedino izvješće slati, znači, na zapovjednika zbornog područja, 72. bojne. Ili satnije su mogle slati, znači, najvećem zapovjedniku na terenu, a to je zapovjednik zbornog mjesta ili brigade koja je bila tu na terenu.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodine sekretare, molim da nam prikažete dokument broj 5467.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, kada ste pregledali ovaj dokument na pripremljenoj sednici i, u stvari, o njemu govorite u 28. paragrafu vaše izjave iz 2008. godine. To je dokazni predmet Tužilaštva broj P876, označen za identifikaciju. A, u stvari, pošto ste razmotrili ovaj dokument, izrazili ste izvesno iznenađenje da nisu uključeni dokumenti pre 11. avgusta. Da li možete da nam kažete, generalno, koje vrste aktivnosti vojne policije Knin su zabeležene u ovoj knjizi?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: U knjizi dežurstva?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da, u knjizi dežurstva koju sada vidite na ekranu, da. Generalno, koja vrsta aktivnosti vojne policije je zabeležena u ovoj knjizi? Vi gledate vašu izjavu, gospodine Džoliću. Nije bilo postavljeno to pitanje. To je novo pitanje.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Knjiga dežurstva sačinjava podatke, znači, događaje koji su se događali u zoni odgovornosti te satnije. Ja mislim da je knjiga... ne znam, sad ovo je naslovna stranica, šta je unutra navedeno na sljedećim stranicama.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Znam. Proćićemo kroz sledeće stranice. Moje pitanje je bilo generalno: kao komandant čete vojne policije u Kninu, bili ste upoznati sa tom knjigom dežurstva, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidio sam je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Prema vašoj izjavi ...i odgovoru koji ste dali upravo sada, sve informacije dobijene od vođa smena vojne policije Knin i sve akcije preduzete u vezi sa tim informacijama, bile bi zabeležene u ovoj knjizi dežurstva, generalno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da, ukoliko je se ona počela voditi od prvog dana.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, u ovoj ... pregledaćemo ovu knjigu, gospodine Džoliću, i proći ćemo kroz razne upise. Ovde imamo čitav niz unosa gde vaša četa dobija informacije o zločinima, kao što su pljačke i podmetanja požara...

ADVOKAT KAY: Možemo li... Moram da kažem mojoj učenoj kolegici da se plašim da ona pokušava da vodi ovog svedoka u pravcu koji njoj odgovara. Znamo da je svedok napustio Knin 12. avgusta. Ovaj dokument počinje 11. avgusta. On je napustio ovu četu 12. avgusta, tako da nakon toga nije više njegova četa. Ja zaista mislim, časnici Sude, da je potrebno da bude uspostavljena prava osnova za ispitivanje svedoka o onome što on stvarno zna, a ne da slušamo zaključke advokata. To kažem uz dužno poštovanje, ali to moramo da pratimo, i pokušavamo da pratimo šta ulazi u transkript, sve što je potencijalno značajno. Po našem mišljenju, to mora biti urađeno na pravi način sa svedokom, tako da nam kaže šta on zna i da li je to njegov dokument, da li je upoznat kako je napravljen, i tako dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ako mogu da odgovorim?

SUDIJA ORIE: Izvolite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U stvari, ako je gospodin Kay pogledao dokument, on će videti da postoje stavke koje se odnose na samog svedoka jer postoje unosi za 11. avgust, a svedok je tada bio tamo, i već je svedok odgovorio da je upoznat sa ovim dokumentom. U svojoj izjavi, on je identifikovao dokument i već je rekao...

SUDIJA ORIE: Pa, ako ste upoznati sa dokumentom, da ... ja sam upoznat sa mnogim dokumentima o kojima bih mogao da ... Hajde da pokušamo ... Ako kažete: ja ću se fokusirati na određene stavke, hajde da vidimo koji su datumi ovih unosa i hajde da vidimo da li svedok ... kakva saznanja ima. Jedan od problema može biti ovde što vi često pravite uvod za vaša pitanja, na primer, kada kažete: Pa, ova knjiga dežurstva sadrži i tako dalje i tako dalje. Hajde da idemo korak po korak. Formulшите svoja pitanja, onda ćemo videti dokle će nas to dovesti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsjedavajući.

ADVOKAT KAY: Hvala, časni Sude. To sam pokrenuo zato što je svedok odgovorio: "Ne znam šta je unutra na sledećoj strani". Pitanje nakon toga je: "Znam, proći ćemo kroz sledeće stranice." Dakle, časni Sude ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, ja jednostavno znam da je ovaj svedok pregledao ovaj dokument u celini, i zato nije bilo ništa neprihvatljivo što sam pokušala da uradim.

SUDIJA ORIE: U stvari, ja sam vama dao uputstva, gospođo Mahindaratne. Gospodine Kay, u tom trenutku, budući da vas ja nisam kritikovao u vezi sa razlozima, nema razloga da to dalje objašnjavate. Očekivao sam da gospođa Mahindaratne nastavi. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ja planiram da idem kroz čitav niz unosa, gospodine predsjedavajući. Znam da imamo još pet minuta do pauze. Da li želite da sada napravimo pauzu, ili da počnem sa ovim pošto će... ali da ne zaključujem...

SUDIJA ORIE: Možda biste mogli da pregledate par unosa, kako bismo videli kako se stvar razvija, a nakon toga napravićemo pauzu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsjedavajući. Gospodine sekretare, molim 4. stranicu verzije na BHS-u, a na engleskom jeziku to bi bio dokument broj 7452. Na engleskom jeziku, trebalo bi da idete ... ako kliknete na strelicu, to će vam dati brojeve. Da, to je tačno. Dokument 7452, prva stranica.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, bili ste komandant čete u Kninu 11. avgusta, zar ne? Otišli ste iz Knina 12. avgusta?
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I da li možemo da se usredsredimo na upis u ... na treći upis. To je u 10.00 časova. Postoji upis u kom se radi o informacijama koje su došle iz 40. inženjerijske čete, a incident se odnosi na pucnjavu i podmetanje požara u zaseoku Kovačić. I na osnovu te informacije, poslata je patrola, *Kobra 40* i kaže se: "Izveštaj je u prilogu." Pošto ste bili komandant čete u to vreme, da li se sećate ovog incidenta u kojima je bilo pucnjave i paljevine u zaseoku Kovačić, o čemu je izvestila vojna policija?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ovde se kaže da je izveštaj u prilogu. Da li znate gde su slati izvještaji vojne policije Knin ili u prilogu čega su se nalazili takvi izveštaji?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Izvinjavam se što prekidam, časni Sude. Ali kao što vidim, postoji očigledna greška u prevodu.

SUDIJA ORIE: Pre nego što nastavite, mi nikada ne razgovaramo o tome kako je šta prevedeno u prisustvu svedoka. Gospodine Džoliću, molim vas isključite slušalice na trenutak. Izvolite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Koliko mogu da vidim na engleskom jeziku, piše "Izveštaj u prilogu." Ali u originalnoj verziji koju imam pred sobom, napisano je da je "Izveštaj u naređenju".

SUDIJA ORIE: Hajde da pogledamo.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Zato što je napisano u originalu "Izvešće", a to je na engleskom "report", "u", to je "in", a nije napisano "prilog", što bi bilo "attachment", već je napisano "naređenje" što je "order". Dakle, to može biti neka vrsta zabune u tome.

SUDIJA ORIE: Ovo izgleda kao savršen trenutak da napravimo pauzu, kako bi strane porazgovarale o tom pitanju tokom pauze, zatražite savet da li je to greška, jer je vaše pitanje očigledno bila zasnovana na "prilogu", u svakom slučaju, bar deo vašeg pitanja. Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dok su slušalice isključene i pre pauze, želim da napomenem da sam već poslao *e-mail* gospodinu Nillsonu i gospodinu Monkousu. Ali ja želim da kažem za zapisnik, mislim da je to na stranici 31, u redovima 18 do 21, da postoji greška u prevodu i želeli bismo da se to proveriti ili da pitamo svedoka ponovo dok je on ovde, međutim, dajemo prednost Pretresnom veću da to uradi.

SUDIJA ORIE: Da li ste *e-mail* poslali i gospođi Mahindaratne?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Jesam, i kopije svim zastupnicima.

SUDIJA ORIE: U redu. To nije bilo u vašem kratkom izveštaju. Tako da imamo dosta posla koji mora da se uradi za vreme pauze. Pretpostavljam, gospođu Mahindaratne, ako je to bila greška u prevodu, da ćete pronaći rešenje, bilo da se prevod proveriti, bilo da ponovo pitate svedoka, kako bi se razjasnilo to pitanje, jer zapravo ne znam još o čemu se radi. Onda ćemo zamoliti svedoka da ponovo stavi slušalice. Gospodine Džoliću, razgovarali smo o potencijalnim greškama u prevodu, i ne želimo da budete žrtva takve greške. Sve to biće razrešeno tokom pauze. Međutim, od vas tražim da proverite verziju svoje izjave iz 2008. godine i da vidite da li ima tamo nešto što biste želeli da dodatno ispravite ili dopunite ili šta god da je. Da li mislite da bi 25 minuta bilo dovoljno da pročitate?

SVEDOK DŽOLIĆ: Nadam se da će biti.

SUDIJA ORIE: U redu. Sada ćemo da napravimo pauzu i nastavićemo u 10.55 časova, i onda bismo želeli da vas čujemo.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Džoliću, prvo da vas pitam da li ste imali priliku da pročitate na svom jeziku svoju izjavu iz 2008. godine i da li ima bilo kakve potrebe da čujemo još neki komentar?

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, imao sam priliku vidjeti izjavu iz 2008. godine. Imam potrebu da nadodam, koliko sam ovdje na brzinu vidio, ovaj, ovu izjavu ... pa bih naveo u točki 3, znači, moje izjave gdje se spominje paragraf 5. Ovdje stoji: "Želio bih dodati da smo naređenje dobivali od zapovjedništva zbornog područja." Da me se ne bi krivo shvatilo, želim reći da je to zapovjednik bojne vojne policije zapovjedništva zbornog područja a ne ja, da ne bi vam stvorilo pomutnju i to po pitanju ...

SUDIJA ORIE: Hajde da sačekamo ... Da, sad ponovo čujemo sebe. Evo, bio je neki tehnički problem. Kažete u 3. paragrafu u vezi sa 5. paragrafom vaše izjave iz 2004. godine, dakle, kažete da biste želeli da dodate da ste primali naređenja iz komande Vojne oblasti Split i takođe i iz Uprave vojne policije.

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, molim vas ponovite mi pitanje.

SUDIJA ORIE: Da. Možda ću to učiniti na sledeći način: Rekli ste da biste želeli da jasno stavite na znanje da su to bila naređenja koja ste dobili od bataljona. Da li tu

govorite o bataljonu vojne policije, kao što smo pronašli u 5. paragrafu vaše izjave iz 2004. godine?

SVEDOK DŽOLIĆ: Tako je.

SUDIJA ORIE: U redu. To je sada u zapisniku. Vaša sledeća tačka, gospodine Džoliću.

SVEDOK DŽOLIĆ: U stavci 4 gdje se spominje paragraf 7, gdje se govori o sustavu izvješćivanja ...

SUDIJA ORIE: Da.

SVEDOK DŽOLIĆ: ... da su se ta izvješća sastavljala na temelju radnih naloga i izvješća patrola vojne policije, ne vođa postrojbi. To može biti zapovjednik voda, satnije. Znači, ovdje prije "skupina ili blokadni punkt" koji je bio, znači na temelju tih saznanja i izvješća, služba dežurstva bojne je ... satnije je sastavljala, ovaj, izvješće prema službi dežurstva bojne.

SUDIJA ORIE: Dakle, da li sam vas dobro shvatio da su te izveštaje sastavljale patrole koje su bile ili pod komandirrom voda ili pod komandantom čete, ali informacije su dolazile sa kontrolnih punktova, i na osnovu tih informacija je sastavljan izveštaj i onda je slato u dežurnu službu koja je sastavljala taj konačni izveštaj koji je odlazio u dežurnu službu bataljona. Da li sam tačno shvatio?

SVEDOK DŽOLIĆ: Tačno.

SUDIJA ORIE: U redu. To je takođe sada u zapisniku. Vašu sledeću tačku, molim vas.

SVEDOK DŽOLIĆ: U stavci 5 gdje se spominje paragraf 10, ovdje stoji: "Volio bih dodati da su se vojni sudovi mogli baviti zločinima." Tražim ... znači, da ne može ostati ovo "mogli", nego da su se bavili zločinima, to jest, kaznenim djelima koja su počinili pripadnici oružanih snaga.

SUDIJA ORIE: Da. I to bi bila krivična dela od bilo koje važnosti, znači sva krivična dela, od najozbiljnijih do manje ozbiljnih?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ovdje bih, časni Sude, želio vam pojasniti. Vojni sudovi su se bavili, znači, teškim kaznenim djelima, kao što su ubojstva, pljačke i slično. A za sitnije otklone od stege su se bavili vojno-stegovni sudovi, sukladno propisniku o vojnoj stezi.

SUDIJA ORIE: Da. Vi ste rekli da su vojni sudovi ne samo mogli da se bave tim zločinima, već su se zapravo i bavili tim zločinima. Da li sam pravilno shvatio?

SVEDOK DŽOLIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Vaša sledeća primedba, molim vas.

SVEDOK DŽOLIĆ: U stavci 16, gdje se opisuje paragraf 38, pa gdje se spominje glavni zadatak vojne policije koji je bio "privoditi počinitelje i istraživati zločine što su ih počinili pripadnici vojske. Ako je lokalnom vojnom zapovjedniku prijavljeno da je vojnik počinio zločin, njegova je dužnost bila da prijavi vojnoj policiji." "Lokalnom" je općenit pojam. Molio bih da se navede "neposredno nadređenom zapovjedniku". Znači, ukoliko je zapovjednik desetine neposredno nadređeni djelatnik, pripadniku Hrvatske vojske koji je počinio zločin, on je trebao reagirati prema njemu. Također ako je zapovjednik ... i prijaviti to svom zapovjedniku voda. Ako je zapovjednik voda neposredno nadređeni, znači, on to prijavljuje zapovjedniku satnije, neposredno nadređenom.

SUDIJA ORIE: Reč "lokalni" se pojavljuje dva puta. Možete li tačno da mi pokažete u kom redu biste želite da se ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako mogu da kažem da je u prevodu prevedeno na drugi način. Prevedeno je kao: "Dakle, drugim rečima, ako je bilo deset pretpostavljenih ... da počinio" i mislim da ono što je u prevodu trebalo da bude, ako je komandant, ako je bio vod, "zapovjednik voda" je ono što je rekao na hrvatskom jeziku svedok.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Mišetiću, čini se da su to ponovo prilično tehnička pitanja, ali, generalno, ispravan prevod ne bi trebalo da bude predstavljen Pretresnom veću kada svedok sluša.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu. Izvinjavam se. Ali, reći desetak pretpostavljenih je...

SUDIJA ORIE: U redu. Izgleda da postoji neka zabuna. Možete li mi reći tačno... da je red negde u sredini paragrafa ili na kraju? U sredini se kaže: "Ako je lokalnom vojnom zapovjedniku prijavljeno da je vojnik počinio zločin, njegova je dužnost bila da prijavi vojnoj policiji." I na kraju ovog paragrafa piše: "Lokalni komandant je mogao sam da kazni svoje vojnike ukoliko se radilo o manjem prekršaju." Imam utisak da ste želeli da govorite o sredini paragrafa. Da li je to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ: Tačno je, ali i tu se treba ispraviti i kasnije. Znači, gdje se spominje lokalni zapovjednik, tu bi trebalo stajati "neposredno nadređeni".

SUDIJA ORIE: Neposredni nadređeni, znači, pojavljuje se dva puta i biće zamenjeno umesto "lokalni komandant". Vaša sledeća primedba, molim vas.

SVEDOK DŽOLIĆ: U stavci 18 gdje se spominje paragraf 45 ... ovdje gdje stoji "Obišli smo nekoliko lokacija i na svakoj od njih vidjeli nekoliko ... vidjeli kako gore kuće i objekti." Znači, patrola vojne policije je obišla nekoliko lokacija.

SUDIJA ORIE: Da. Kada kažete "obišli smo", na koga se to odnosi?

SVEDOK DŽOLIĆ: Na patrolu vojne policije. Da me se ne bi krivo protumačilo da sam ja obilazio. Ja nisam obilazio tada.

SUDIJA ORIE: Rekli ste "Patrola vojne policije obišla je nekoliko lokacija i videla nekoliko kuća." To je sad u zapisniku. Sledeću tačku, molim.

SVEDOK DŽOLIĆ: U toj istoj stavci, samo na drugoj strani, gdje stoji: "Čermak me poslao da se sastanem sa zapovjednicima 142. brigade", želio bih da se stavi "Predložio", jer ovo "Poslao" moglo bi značiti da mi je zapovjedio, što smatram da mi on nije mogao zapovjediti.

SUDIJA ORIE: U redu. To je jasno. Vaša sledeća primedba, molim vas.

SVEDOK DŽOLIĆ: U stavci 25, gdje se raspravlja o pravilniku i ustroju rada vojne policije, kad kažem da moja izjava to potvrđuje, smatram da objašnjenje paragrafa 8 i 9, gdje je jasno i decidirano naglašeno da Uprava vojne policije zapovjeda postrojbama vojne policije a zapovjednik vojnog područja zapovjeda u smislu dnevno-operativnih zadaća koje je provodila vojna policija na terenu. A dnevne operativne zadaće bi bile: osiguranje šticećenih objekata, osoba i prostora i osiguranje hodnih kolona Hrvatske vojske.

SUDIJA ORIE: I to zamenjuje ili je pored onoga što ste vi nazvali redovnim zadacima vojne policije? Da li je to objašnjenje koje ste želeli da ...

SVEDOK DŽOLIĆ: Ovde stoji "redovnih vojno-polijskih zadataka" a trebalo bi stajati "dnevno-operativnih zadaća".

SUDIJA ORIE: Da. Hvala na pojašnjenju. Sledeću primedbu, molim vas.

SVEDOK DŽOLIĆ: Stavka 26 koja se odnosi na zapovjed Mate Laušića u podređenosti vojne policije najvišem zapovjedniku u zoni odgovornosti. Isto bih želio da se stavi ... znači, ovo stoji "svakodnevnih aktivnosti", znači "svakodnevnih dnevno-operativnih zadaća".

SUDIJA ORIE: Onda se kaže: "Dnevno-operativni zadaci 72. bataljona vojne policije ..." To je u zapisniku. Sledeću tačku, molim.

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, gledajući ovako i na brzinu dok sam imao vremena za pročitati, mislim da nemam nekih viših primjedbi na ovu izjavu.

SUDIJA ORIE: U redu. A sada da se vratimo na pitanje koje vam je ranije bilo postavljeno. Da li biste na sličan način odgovorili na pitanja, kao što ste to uradili kada ste davali ove izjave? Da li biste dali istu vrstu odgovora? Što znači, oni odgovori koje ste dali 2004. godine, sa ovim ispravkama, objašnjenjima i izmenama u vašoj izjavi od 2008. godine, uzimajući u obzir ova dopunska objašnjenja i ispravke na tu izjavu koju ste nam upravo dali?

SVEDOK DŽOLIĆ: Mislim da da.

SUDIJA ORIE: Sada se obraćam i jednoj i drugoj strani, naročito Odbrani, čini mi se da smo sada dobili ovu potvrdu od svedoka, ukoliko se ne slažete, molim vas da to kažete Pretresnom veću. Vidim da se niko ne protivi, što znači da se ovi dokazni predmeti Tužilaštva P875 i P876 primaju u spis. Molim vas, nastavite, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Da li ste razrešili ono pitanje prevoda...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Jesmo, gospodine predsedavajući. U stvari, gospodin Mikuličić je bio u pravu. Postojala je greška u prevodu i tamo se kaže da "izveštaj je u prilogu", ali, u stvari, glasi "izdat je zahtev da se preda izveštaj".

SUDIJA ORIE: To je sada takođe u zapisniku.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mogu li da nastavim, gospodine predsedavajući?

SUDIJA ORIE: Da, možete da nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, gledali smo ove unose u dokumentu koji je na ekranu ... ako biste pogledali ... to je unos za 10.00 časova, gde postoji informacija o pucnjavi i podmetanju požara, kao i da je poslata patrola vojne policije. I onda se kaže da je izdato naređenje kojim se zahteva izveštaj. To je bilo u vreme kada ste bili komandant ... ovog voda. Možete li reći Pretresnom veću u takvim okolnostima ko bi izdao naređenje patroli da podnese izveštaj?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, možete li mi ponoviti pitanje?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li vidite unos za 10.00 časova ujutro, gde ...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vidim ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE:... postoji beleška o informacijama o pucnjavi i paljevini. Poslata je patrola, a tu je i napomena da je izdato naređenje da se zahteva slanje izveštaja. Vi ste bili komandant ove čete 11. avgusta. Da li možete da kažete Pretresnom veću ko je u takvim okolnostima mogao da izda naređenje da patrola podnese izveštaj o ovom incidentu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, kako ja tumačim knjigu službe dežurstva, u stvari, dnevnik događaja koji su se dešavali u zoni odgovornosti, mislim da ovdje jasno stoji od koga je zaprimljena dojava o počinjenju nekog djela. Služba dežurstva koja je i imala tu ulogu, upućuje patrolu vojne policije na teren i to stoji ovdje "upućena je patrola, izvješće u nalogu". Patrola vojne policije, svaka, je imala dnevni radni nalog za izvršenje svojih zadaća. Oni su izvješće o svome radu pisali u taj nalog. Da je ovdje nešto otkriveno i viđeno, onda bi ta patrola imala zadaću sačiniti dodatnu bilješku o događaju i to dostaviti u službu dežurstva, kako bi se dalje kroz lanac komandovanja moglo dalje izvještavati. Ne znam da li sam pojasnio upit Tužiteljstva. Znači, to je bila obaveza. Nema tu sad posebnoga zapovjedanja – sad sačinite izvješće. Patrola sačinjava svoje izvješće za taj dan u radnome nalogu. Ukoliko se dođe do spoznaja ili se evidentira počinitelj, on bi se prevodio u službu dežurstva, predavao službi dežurstva, koja bi uzela osnovne podatke i dalje tu osobu pridala, to jest, dala na dalju krim obradu kriminalističkoj vojnoj policiji. A djelatnik patrole vojne policije sačinio bi svoju posebnu bilješku o događaju. To je bio standardni postupak, što je, mislim, i koliko ja tumačim i vidim, to je iz ovoga vidljivo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A ti izveštaji koje patrole podnose, da li se oni negde arhiviraju?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Arhivirali su se u postrojbi, u sjedištu ... Ako je to bilo izvješće ili patrola u satniji, to bi se arhiviralo u toj satniji. Ukoliko je to bila satnija koja je bila kao pristožerna postrojba bojne, u ovome slučaju u Splitu a kasnije kada je izvršen preustroj i premještanje 72. bojne u Knin, znači, to bi bilo izvješće u sjedištu bojne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A što se tiče ovog unosa, tu je zabeleženo da je upućena patrola vojne policije. Kada je informacija primljena od komandanta čete vojne policije, pod kojim okolnostima bi patrola vojna policije biti poslata? Ono što ja vas pitam jeste da li se patrola vojna policije šalje kada je reč o bilo kakvom incidentu koji se prijavi, ili to mora da spadne u nadležnost aktivnosti vojne policije? Na primer, da li bi vojna policija bila upućena, bez obzira na to da li se radi o zločinu ili događaju vezano isključivo za civile?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Patrola vojne policije, u stvari, vojna policija, sukladno svojim ovlastima, je imala ingerenciju isključivo postupanja prema pripadnicima Hrvatske vojske. Ukoliko bi služba dežurstva slučajno dobila informaciju da je to civilna osoba, služba dežurstva bi kontaktirala sa službom dežurstva civilne policije i njima prosljedila tu informaciju i oni su bili dužni, isto tako kao i mi, u tom postupku, izići na teren i opservirati tu civilnu osobu, ukoliko je riječ o civilnoj osobi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A ukoliko je osoba koja je dobila te podatke, kontaktirala civilnu policiju, kao što ste vi upravo rekli, da li bi to bilo evidentirano u ovoj knjizi dežurstva, to da je kontaktiran MUP ili da je kontaktirana civilna policija?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Bilo bi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Sada da pogledamo dole na toj istoj stranici, unos koji je zabeležen u 17.10 časova, tu je ... tu je informacija koja je dobijena od vojne policije iz Golubića, od patrola *Mosor 91*.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: *M-o-s-o-r*, za zapisnik.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I tu stoji da je neophodno uklanjanje leševa i da je potrebna sanitarna služba, i onda se kaže: "Vojna policija je obavestila komandu kninskog garnizona ..." Izvinjavam se ... "obavestila komandu kninskog garnizona", ali nisam mogao da dobijem doktora na telefon." A moje pitanje za vas je: zašto je obavestena komanda kninskog garnizona o ovoj vrsti pitanja?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Zašto? To bi trebalo pitati u ovom slučaju službu dežurstva, kakve smo im naputke dali. Ja se ne sjećam tačno kako je bilo po tom pitanju sanacije terena, ali mislim da je izvješćeno zbornom mjesto, zato jer se tamo nalazio lječnik koji je bio zadužen da provodi sanaciju terena. Sanaciju terena, mislim da sam u iskazu govorio, da je provodila civilna policija. Međutim, ovdje se radi o vojnom objektu. Znači, taj doktor zbornog mjesta vjerojatno je trebao stupiti u kontakt sa svojim stručnim djelatnicima, koji su provodili te zadatke, odvesti ih na mjesto događaja i izvršiti sanaciju terena. Iz tog razloga pretpostavljam da se tražilo lječnika u zbornom mjestu Knin.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, gledam ... ako bi svjedok mogao da skinje svoje ...

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Džoliću, molim vas da skinete svoje slušalice.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Slušam na kanalu 1, tako da sam slušao svjedoka u originalu, a prevod jednostavno nije tačan, gde se kaže da je rekao "vojni okrug." Tako da ne znam na koji način želite da pristupimo tom pitanju.

SUDIJA ORIE: Da. Kada kažete da nije tačno, da li kažete da treba da obratimo pažnju na to i vidimo da li je to tačno jer vi sumnjate da je to tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja nemam nikakve sumnje, ali možete tako da gledate na to, da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ne. Ali mi se prevodiocima obraćamo tako da biste vi ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, izvinjavam se, časni Sude. Želeo bih da ...

SUDIJA ORIE: Ne možete da kažete prevodiocima da su napravili grešku, već da ste čuli na drugačiji način.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: To je samo pitanje načina na koji to možete da kažete, i nema problema da se pokrene bilo koje pitanje prevoda. Ali mi ih pozivamo samo da vidimo da li oni dolaze do zaključka ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dozvolite mi da budem jasan. Želim da se izvinim. Moja namera nije bila da budem grub, međutim, radi se o tome da konkretno u hrvatskom sistemu postoji poseban vojni izraz koji se koristi i koji bi trebalo da bude poznat svima. Samo sam želeo da ukažem na to i ni na koji način nisam imao nameru da sugerišem da je bilo šta nepravilno. Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Pretpostavljam da je vaše izvinjenje prihvaćeno. Gospodine Mišetiću, recite nam koji je to red tačno ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Stranica 48, gospodine predsedavajući, red 10 ... izvinjavam se, red 11.

SUDIJA ORIE: Red 11. Da. Prvo, postoje neke sumnje. Ako prevodioci kažu da je gospodin Mišetić u pravu, onda bismo mogli tim da se pozabavimo odmah, ako ne, mi ćemo zamoliti svedoka da ponovi svoje reči. Da li engleska kabina može da nam kaže o čemu se radi.

prevodioci: Časni Sude, ja ili prevodioci nismo baš sigurni šta je gospodin Mišetić želeo da kaže.

SUDIJA ORIE: Radi se o 48. stranici, 11. redu, to je prevedeno kao "doktor vojnog okruga". Gospodine Mišetiću, možete li nam reći šta ste čuli u originalu, kako bismo prvo utvrdili da li ste čuli isto što i prevodioci.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, "Military District" na hrvatskom je "Zborno Područje", "Garrison" je "Zborno Mjesto," i mislim da je svedok rekao "Zborno mjesto".

SUDIJA ORIE: Da. Što bi bilo u skladu sa onim što nalazimo pod stavkom "primedbe", da. Da li prevodioci već mogu da razjasne ovo pitanje? U suprotnom ćemo pitati svedoka da ponovi šta je rekao.

prevodioci: Prevodioci nisu sigurni šta su tačno čuli.

SUDIJA ORIE: Dakle, pitaćemo svedoka ponovo. Gospodine Džoliću, molim vas da ponovo stavite svoje slušalice. Gospodin Džoliću, ranije ste rekli... a ja neću da citiram reči koje su sporne ... Vi ste rekli: "Drugim rečima," a onda ste govorili o doktoru koji je očigledno vezan za neku instituciju, i koji je verovatno trebalo da stupi u kontakt sa svojom tehničkom službom. Možete li ponovo da nam kažete o kakvom se doktoru radi i u sklopu kakve ustanove je radio kao što ste rekli u svom odgovoru?

SVEDOK DŽOLIĆ: Doktor... lječnička ili sanitetska služba je postojala, znači, u postrojbama oružanih snaga, također je bilo onda logično da, koliko ja se sjećam, da je isti takav djelatnik bio na višem zapovjednom mjestu, koji je bio pomoćnik tom zapovjedniku po tom segmentu rada.

SUDIJA ORIE: Da. Rekli ste "tamo". A to nas upravo zanima, dakle, gde je to tačno. Drugim rečima: da li ste govorili o lekaru vojnog okruga ili ste govorili o lekaru garnizona? Da li ste govorili o doktoru vojne oblasti (Military District) ili o doktoru garnizona (garrison)?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ja mislim da sam govorio o zbornom mjestu, međutim kad bolje pogledam ovo izvješće ... ovaj stavak, pasus što piše izvješćeno zbornu područje Knina, a doktora nisam uspio dobiti na telefon. Dozvoljavam mogućnost da je izvješćeno zbornu područje Knin a ne ... u stvari, zbornu mjesto, pardon, izvješćeno zbornu mjesto Knin, da ih je neko iz zbornog mjesta uputio na doktora koji je zadužen za asanaciju terena.

SUDIJA ORIE: Mislim da nam je svedok objasnio i da smo shvatili šta je hteo da kaže. Možete da nastavite, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I u slučajevima poput ovog, kad imate doktora garnizona od koga se traži da obavi asanaciju terena, čišćenje tela, da li bi se oni, vojna policija ... ili koji deo garnizona kontaktirao? Da li je postojala dežurna služba u garnizonu? Koga bi oni kontaktirali?

ADVOKAT KAY: Da ponovim, moraju se postaviti neka pitanja: da li ćemo saznati da je bilo i drugih situacija, a ne samo ova jedna? Hoćemo li pokušati da ustanovimo nekakvu proceduru koja bi propisala način na koji svedok daje svoj iskaz?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ja ne vidim ništa nepravilno u tom pitanju, gospodine predsedavajući, ali kako bismo uštedeli na vremenu preformulisau pitanje tako da ...

SUDIJA ORIE: Molim vas da to uradite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, ukoliko vam je bilo potrebno da dobijete lekarsku pomoć, sve vreme govorite o tome, kome biste se obratili u garnizonu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: U kom smislu mi je trebao lječnik?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ja govorim o sledećoj situaciji, ako je potrebno da lekar, recimo, da dezinfikuje tela ili u vezi sa telima na terenu, koga biste nazvali?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Onome doktoru koji je nadležan za te zadaće.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Znam. Ali da li je on imao svoj telefonski broj ili biste pozvali određeno odeljenje u garnizonu? To je moje pitanje.
SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vjerojatno, kako ovdje stoji, nisam uspeo dobiti na telefon. Postojao je telefon, znači, neko je imao telefon doktora koji je bio zadužen za to. I njega se zvalo. O kome je to riječ, ja stvarno ne znam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U redu. Idemo dalje.

SUDIJA ORIE: Ali to nije odgovor na vaše pitanje. Gospođa Mahindaratne pokušava da sazna, ne ko je, zapravo, bio lekar do kog ste pokušali da dođete, već u takvim okolnostima, kao što ih je opisala gospođa Mahindaratne, da li biste se obratili bilo kom lekaru ili biste izabrali da pozovete telefonom određeno odeljenje u garnizonu? Da li je postojao utvrđen postupak kako biste stupili u kontakt sa lekarom koji bi obavio asanaciju?

SVEDOK DŽOLIĆ: Vjerojatno je bila procedura i postojala je procedura za sanaciju terena. Kakva je ta procedura ... Kako je ta procedura tekla, meni nije poznato. Vjerojatno nije bilo poznato ni ovom voditelju službe dežurstva koji je tada bio na dužnosti. On je izvijestio zbornu mjesto o događaju koji se dogodio u našem objektu u zoni njihove odgovornosti i od njih je vjerojatno dobio daljnje smjernice kojega lječnika kontaktirati i na koji broj.

SUDIJA ORIE: Da li je, po vama, bio zadatak garnizona da koordinira ili da da instrukcije kada bi došlo do takvih situacija?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ja, časni Sude, ne znam koja je bila zadaća zbornog mjesta po tom pitanju. Međutim, kroz moj boravak za vrijeme provedeno u Kninu, imam spoznaja da se provodila sanacija terena, da je tu sanaciju terena provodila civilna zaštita, koja je bila u sastavu Ministarstva unutarnjih poslova. Vjerojatno je i trebala biti osoba u zbornome mjestu koja bi nadzirala ili koordinirala rad sa tim timom za sanaciju, ukoliko se to radilo o vojnom objektu.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, gospođu Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsjedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li ste u bilo kojem trenutku pre *Operacije Oluja* dobili uputstva kako da se ... ili koje korake da preduzmete ukoliko vojna policija naiđe na tela ubijenih osoba?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, nisam dobio nikakve instrukcije po tom pitanju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas da pogledate unos za 12. avgust.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: A to je na BHS-u 4. stranica, gospodine sekretare, a na engleskom je na stranici ... to je 3. stranica dokumenta broj 7452.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, ovo je knjiga dežurstva, a upis je za 12. avgust, a videćete da je u 11.45 časova navedeno vaše ime kao osobe koja je dostavila neke informacije. Dakle, bili ste tamo kao komandir čete. Želela bih da pogledate unos za 10.15. časova. Tu se kaže: "Stariji poručnik ..." a ime je previše nečitko "Pavlimović informisao je nadležnu službu da je zgrada pored kasarne u plamenu." Onda je Ministarstvo unutrašnjih poslova obavestilo MUP koji je poslao vatrogasne brigade. Da li se sećate ovog incidenta, zgrade pored kasarne koja je bila u plamenu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno. To stoji tu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Htela sam da vas pitam da li se sećate tog incidenta?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li se sećate kakva je to bila zgrada pored kasarne? Da li je to bila prodavnica ili stambena zgrada?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Ovdje čak ne stoji pored koje vojarnje. U Kninu su bile dve, tri vojarnje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U ovoj knjizi dežurstva ne piše da li je sprovedena istraga u vezi s uzrokom požara. Da li možete da nam kažete, s obzirom da ste vi bili komandir čete, znali biste da li je požar bio ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ulažem prigovor na sugestivno pitanje, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću. Da, da li je nešto znao, gospođo Mahindaratne, zavisi od mnogih okolnosti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Molim vas, da se uzdržite od ovakvih, da kažem, ohrabivanja da svedok da odgovor kakav biste vi očekivali. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Vrlo dobro, gospodine predsedavajući. Nažalost, ja ne mislim da sam u stanju da navodim ovog svedoka, čak i ako je to dozvoljeno.

SUDIJA ORIE: To je još jedan komentar, gospođo Mahindaratne, koji ne pomaže Pretresnom veću u pokušaju da shvati dokaze.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, ukoliko biste, recimo, dobili informaciju o požaru, šta biste vi, kao komandir čete, uradili? Kakve instrukcije biste izdali?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ulažem prigovor. Traži se nagađanje.

SUDIJA ORIE: Pa, u stvari, gospođa Mahindaratne, iako je počela ispitivanja konkretnim osvrtom na unos iz knjige dežurstva, njeno pitanje je veoma uopšteno: ukoliko biste dobili informacije o požaru, šta biste uradili? Onda, naravno ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mogu li da dam komentar ako svedok skine slušalice?

SUDIJA ORIE: Da. Možete li da skinete vaše slušalice na trenutak? Gospodine Džoliću, možete li da skinete slušalice?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ponovo, ovde mešamo konkretan slučaj a zatim se proširuje uopšteno, pod A – zbnjujemo svedoka, pod B – konkretna opaska je da je obavešten MUP. Dakle, ona je njega pitala šta bi on očekivao, kao komandir vojne policije, nakon što je pitanje predato MUP-u? Da li je ona svedoka pitala šta bi on uradio u slučaju da je požar izbio u okviru kasarne? Mislim, to je previše široko pitanje koje je povezano za nečim što piše u konkretnom unosu.

SUDIJA ORIE: Da, vidim na šta ciljate. Gospođu Mahindaratne, pada mi na pamet kad ste ranije rekli: "Zgrada pored kasarne bila je u plamenu", da je svedok, naravno, odgovorio da ne zna o kojoj se kasarni radi. Međutim, pokušavam da zamislim šta tražite. Kada pomislite na kasarnu, ona je obično kompleks zgrada, objekata. A ovde se radi o "zgradi pored kasarne". Da li je to južno, zapadno, istočno ili severno? Zatim pitate, da li je to bila prodavnica, ili mislim da ste pitali da li je bila civilna zgrada, tako nešto. Bez obzira kakav bi bio odgovor svedoka, svedok jednostavno ne bi mogao da odgovori na to pitanje tačno, bez dodatnih informacija o tome – nije imao čak ni ideju o kojim kasarnama se radi – ili barem s koje strane zgrade. Nikada nisam video kasarnu da nema bar jednu zgradu pored nje ili bar dve. Ali, ako govorimo o kasarnama u Kninu, da li se radilo o *Severnoj kasarni* ili bilo kojoj drugoj kasarni, ja bih znao na osnovu karte, ali postoji verovatnoća da postoji najmanje deset, 15, ako ne i 20 kuća oko tih kasarni. Ranije smo videli fotografije nekih kasarni sa kućama oko njih. Gotovo je nemoguće dobiti bilo kakve korisne informacije na osnovu takvog pitanje, bez više detalja.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Idem dalje, gospodine predsedavajući. Idem na sledeći unos koji je mnogo jasniji i ...

SUDIJA ORIE: U redu. I onda gospodin Mišetić traži da se uvek napravi jasna razlika između pitanja koja se odnose na unos i pitanja koja nisu isključivo vezana za tu stavku. Molim vas, imajte to na umu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Svakako. Gospodine predsjedavajući. Nakon uloženog prigovora prešla sam sa konkretnog na opšte. To je ono što se dogodilo. Ali, sada ću preći na ...

SUDIJA ORIE: (*preklapanje govornika*) ... Rekli ste "na drugu stavku", tako da bi mogao da nastane isti problem. Ne kažem da će se pojaviti. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, sada ne govorimo više o unosima. Želela bih da vam postavim opšte pitanje. Ukoliko biste, kao komandir čete, dobili informaciju o nekakvom požaru, neke strukture su u plamenu u okviru vaše zone odgovornosti, šta biste uradili, kao komandir čete?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pa, vjerojatno što je ovdje navedeno, što je ovaj nadporučnik Pavlimović uradio, izvjestio bih službu dežurstva, koja bi dalje kontaktirala, ako se radi o civilnom objektu, izvjestila Ministarstvo unutarnjih poslova, to jest, civilnu policiju. Ukoliko je taj požar u vojnom objektu, uputila bi patrolu vojne policije na mjesto događaja i isto tako nastojala obavjestiti vatrogasce da se pristupi sa gašenjem požara.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ukoliko je to bila civilni zgrada, nakon što je požar ugašen, da li bi se sproveda istraga o uzrocima požara?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ukoliko bi se ... ako se radi o vojnom objektu, ukoliko bi se otkrilo, znači, da je imalo se saznanje da je to pripadnik oružanih snaga počinio djelo, izvršio paljenje, tada bi se provela kriminalistička istraga. Ukoliko ne bi imali saznanja od čega je požar nastao, ne bi se provodila istraga tada, jer ne bi bilo počinitelja. Ili bi se podnjela kaznena prijava protiv NN počinitelja. Međutim, ako se radi o vojnom objektu, znači, uputi se patrola vojne policije koja osigurava mjesto događaja i onda bi došla krim vojna policija koja bi vjerojatno provodila očevid.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A šta ako bi to bio civilni objekat i ukoliko je javljeno da su počinioci pripadnici vojske? Da li biste postupili na isti način?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ukoliko bi se imalo spoznaja da su počinitelji kaznenog djela pripadnici Hrvatske vojske izvan odgovornosti, znači, izvan vojarni i vojnih objekata, u tom bi slučaju vojna policija i civilna policija zajedničkim snagama provodile istragu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A ako bi se sproveda istraga, da li bi to ... ili ako je podignuta krivična prijava, da li bi u vašem dnevniku dežurstva bila zabeležena ta činjenica?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vjerojatno bi bilo zapisano.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, mislim da sam malo zakasnio, ali ulažem prigovor na kompleksno pitanje.

SUDIJA ORIE: U svakom slučaju ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Časni Sude, ja ...

SUDIJA ORIE: To je poslednje pitanje, gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Postojala su dva dela pitanja, tako da nisam siguran ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Dva dela na osnovu odgovora svedoka. Upravo sam pročitala ponovo ono što je rekao, a zatim postavila pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nisam siguran šta ste ponovo pročitali. Pitanje je bilo: "A ako bi se sprovela istraga ili ako je podignuta krivična prijava, da li bi u vašem dnevniku dežurstva bila zabeležena ta činjenica?" Ja kažem da je to kompleksno pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Zato što je u prethodnom odgovoru rečeno da bi vojna policija i civilna policija zajedno sprovele istragu, a onda je moje pitanje bilo: "A ako bi se sprovela istraga ili ako je podignuta krivična prijava"

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, ako ste počeli sa "Ako bi se sprovela istraga, da li bi se u vašem dnevniku dežurstva zapisala ta činjenica" a zatim predete na drugu mogućnost, i kažete: "Ako se ovo ili ono desilo, da li bi bilo zapisano."

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: (*preklapanje govornika*) ... Idem dalje, gospodine predsedavajući. Mislim da je u svakom slučaju na pitanje odgovoreno.

SUDIJA ORIE: Da. Ali, problem je da ako se postavljeno pitanje sastoji od nekoliko pitanja i ukoliko u odgovoru ne vidimo razliku koja bi trebalo da bude takva da bi se u potpunosti razumeo odgovor ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući. Postaviću dodatno pitanje.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, vaš odgovor na moje pitanje da li bi bilo zabeleženo u vašoj knjizi dežurstva, vi kažete "Vjerovatno bi ..." ...To je kako je zabeleženo: "Vjerovatno bi bilo zapisano." A kada ste rekli: "Vjerovatno bi bilo zapisano", možete li da odredite ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Prigovor na sugestivno pitanje, časni Sude.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Jednostavno sam rekla da li može da bude konkretniji. Koji deo pitanja je sugestivan?

SUDIJA ORIE: Pa, mogao bih da vam objasnim šta je, očigledno, gospodin Mišetić želeo da kaže. Zašto ne pitate: "Ukoliko je sprovedena takva istraga kao što ste rekli, da li je ta straga bila zajednička istraga vojne i civilne policije, da li bi takva istraga bila zabeležena u vašoj knjizi dežurstva ili negde drugde?"

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, molim vas da odgovorite na pitanje Pretresnog veća.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ona bi bila zapisana u knjizi dežurstva ... voditelja smjene ... voditelja službe dežurstva ... smjene službe dežurstva, kao informacija o događaju i provedbi toga događaja.

prevodioci: Prevodilac nije razumeo poslednji deo odgovora.

SUDIJA ORIE: Molim vas da ponovite poslednji deo vašeg odgovora.

SVEDOK DŽOLIĆ: Ukoliko je službujući, znači, imao informaciju, službe dežurstva da je zajednički rađena i provedena istraga, to bi bilo evidentirano u dnevniku službe dežurstva.

SUDIJA ORIE: Ako bi to za posledicu imalo podizanje krivične prijave, da li bi to bilo evidentirano, i ako bi bilo, gde?

SVEDOK DŽOLIĆ: U knjigu dežurstva bi se upisala informacija kao takva. A ukoliko bi se izišlo na teren, pravilo je, znači, patrola, ono što sam već prije rekao, sačinjavala bi svoju bilješku, znači, posebno izvješće, koje bi kao posebno izvješće išlo na određeno zapovjedništvo. Kriminalistička vojna policija nikada nije davala, znači, sve podatke: da li je podignuta kaznena prijava, nije li podignuta kaznena prijava. Znači, oni bi davali samo temeljne podatke – otkriven je počinitelj tog djela, provodi se istraga nad istim. Znači, u knjizi službe dežurstva bi bila evidentirana ta informacija. Krim vojna policija bi vršila obradu, obrada u tijeku. Ili ukoliko je završena, prepraćen vojnom sudu ili već šta je bilo.

SUDIJA ORIE: Dakle, samo ona osnovna informacija bi se unela u knjigu dežurstva a ostalo bi se prosledilo nadležnim vlastima za dalje odlučivanje. Da li sam vas dobro shvatio?

SVEDOK DŽOLIĆ: Kriminalistička vojna policija bi provela svoj postupak i to prosljedila vojnom sudu. Za informaciju o događaju, znači, koji se dogodio, služba dežurstva bi sačinila posebno izvješće kao informaciju i prosljedila u svoje nadređeno strukovno tijelo, znači, u službu dežurstva bojne, a ovi bi dalje to izvještavali prema Upravi vojne policije, znači, da se taj događaj dogodio, sa posebnim izvješćem bi se išlo.

SUDIJA ORIE: Da. Ali, ta istraga bi se sprovela i na primer, ako je neko bio uhapšen, da li bi to bilo ubeleženo u knjizi dežurstva, ove osnovne informacije?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ukoliko bi neko bio priveden u postrojbu vojne policije, ono što sam rekao već prije, bio bi doveden u službu dežurstva i to bi bilo evidentirano sa osnovnim podacima u dnevniku o događajima.

SUDIJA ORIE: Dakle, samo za moju informaciju, ako su ljudi poslali i ako je zajednička istraga bila ... Vi očigledno imate problem sa slušalicama. Da li je u redu sada?

SVEDOK DŽOLIĆ: Da. Sada vas čujem.

SUDIJA ORIE: Ako bi se obavila zajednička istraga, i ukoliko niko ne bi bio uhapšen, ukoliko ne bi postojali jasni zaključci kao, na primer, koji je uzrok požara, da li bi se to onda prijavilo i da li bi ta informacija takođe bila zabeležena u knjizi dežurstva?

SVEDOK DŽOLIĆ: Ukoliko se događaj dogodio, ta bi informacija bila evidentirana ali ne bi išlo ... ako nema spoznaja o počiniteljima kaznenog djela, nema se koga uvesti u knjigu službe dežurstva.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na odgovorima. Molim vas, nastavite, gospodo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Molim da pogledamo stranicu 26 na BHS-u; na engleskom jeziku to je stranica 3 u dokumentu 7472.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, molim vas pogledajte unos za 31. avgust 1995. godine u 12.05 časova, tu je ... postoji informacija, gde se kaže: "Matas, istureno komandno mesto". Da li možete da nam kažete šta je to? Šta je istureno komandno mesto i odakle dolaze te informacije? Možda možete da pročitate ceo unos iz tog vremenskog perioda i da nam onda date objašnjenje. Odakle dolaze te informacije o isturenom komandnom mestu?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Istrureno zapovjedno mjesto ... ja mislim "izdvojeno zapovjedno mjesto", bi ja tumačio to ... Ne vidim ovdje o čemu je riječ, koji je događaj ... koji se opisuje događaj.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, nisam tražila komentar o ovom incidentu. Samo sam vas pitala da li možete da prepoznate koji je izvor tih informacija. Možda postoji problem u prevodu. Molim vas pročitajte na BHS-u šta tamo piše odakle dolaze te informacije? Šta je to "Matas IZM"?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: IZM, Matas IZM, ne znam šta je to. Ko je ta osoba i šta bi to trebalo biti. Ne mogu donjeti zaključak ... Možda kada bi se povezao ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ali ...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: ...sa događajem o kojem se radi, pretpostavio bih šta je to.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle "IZM" je – ispravite me ako grešim – skraćenica za "Izdvojeno zapovjedno mjesto." Nije li to tačno?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Vjerojatno ta skraćenica upućuje da je to to.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li ste upoznati sa skraćenicama koje se koriste u ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ulažem prigovor. Nije bilo osnove. Mi se bavimo nečim što se desilo 31. avgusta. Nije uspostavljena osnova. Svedok je sada rekao u tri odgovora da pretpostavlja šta to znači. On je možda znao šta to znači, on je sada odgovorio na pitanje šta znači "IZM", i sada se od njega ponovo traži da kaže ... da dovede u pitanje to da je mogao znati. Mislim ...

SUDIJA ORIE: Ovo je, takođe, jedan složeni prigovor.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da. Pa...

SUDIJA ORIE: Da, da. Mislim, čak iako je to krajem avgusta, gospođa Mahindaratne može da postavlja ovu vrstu pitanja: "Da li prepoznajete skraćenicu" IZM?" Ja pretpostavljam da je ovo jedna uobičajena skraćenica oko koje bi strane pokušale da se slože šta ona znači. Ja nemam pojma. Međutim, svedok je rekao da ne zna šta je "Matas". Možda možemo da postavimo pitanje na drugačiji način. Gospodine Džoliću, gospođa Mahindaratne vam je rekla šta bi "IZM" moglo da znači. Očigledno, vi ste oklevali da se slažete sa njom. Ovo je, očigledno, skraćenica. Prvo pitanje: da li vam je poznata skraćenica, "IZM"?

SVEDOK DŽOLIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Šta to znači?

SVEDOK DŽOLIĆ: Izdvojeno zapovjedno mjesto.

SUDIJA ORIE: Hvala. Molim vas, nastavite, gospođu Mahindaratne. I molim vas da ukoliko se dalje budete bavili time šta se desilo 31. avgusta, imajte na umu ono što je maločas rekao gospodin Mišetić.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, ovde je zabeleženo: "Po naređenju generala Čermaka, trake sa oznakom vojne policije treba da se postave sa obe strane puta ispred IZM da se vozila ne bi parkirala." Onda je dalje upisano: "Vojna patrola *Mosor 31*, je informisana da će trake biti postavljene na tom

mestu. "Moje pitanje je sledeće: u 45. paragrafu vaše izjave iz 2004. godine gde spominjete generala Čermaka, kažete: "Pozvan sam u kancelariju generala Čermaka u dva ili tri navrata. Sledeći put je bilo 9. avgusta 1995. godine", i onda opisujete taj sastanak. Moje pitanje je ovo: da li je činjenica da ste pozvani u kancelariju gospodina Čermaka tri puta, kao što je navedeno u vašoj izjavi iz 2004. godine, bila zabeležena u knjizi dežurstva za taj period?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne bi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Zašto ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Zato što sam ja pozvan od generala Čermaka da dođem tamo na razgovor, jer sam bio kao zapovjednik podređen njemu u svakodnevnim zadacima. Znači, nisam znao ... Sad, ja nisam izvještavao o svome radu, o svemu što sam ja radio, službu dežurstva. U knjigu službe dežurstva su se evidentirali događaji koji su se dešavali na terenu. Onda, kad bih ja sve govorio službi dežurstva – gdje ja idem, što radim, ova bi knjiga ... ne ja, nego zapovjednik satnije, bila popunjena sa još bar 500 stranica i više.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Postavila sam vam to pitanje, gospodine Džoliću, jer se ovde ne radi o incidentu, nego samo o postavljanju traka, i zato sam vas pitala da li su se takve stvari evidentirale u knjizi dežurstva i vi ste rekli "ne". Sada idem dalje. Molim vas da pogledate stranicu 28 na BHS-u a to je na engleskom stranica 1 u dokumentu broj 7476. Gospodine Džoliću, ja ću proći sa vama kroz nekoliko unosa, a onda ću da vam postavim par pitanja. Kako bismo uštedeli na vremenu, prvi ću vas provesti kroz ove unose. Na ovoj stranici, u 21.40 časova, postoji izveštaj patrole *Mosor 198* vojne policije, vođi smene, a u informaciji se kaže: "Oni su", to je vojna policija "zaustavili kamion Hrvatske vojske sa 40 ovaca za koje nisu imali papire." I preduzeto je sledeće: "Upućena je patrola *M-31* koja je privela te osobe i predala ih kriminalističkoj policiji i posle kriminalističke obrade su pušteni." Želela bih da pogledamo dalje, šta je uneto za 3. septembar ... ovo je bilo za 1. i 2. septembar. To je na BHS-u stranica 29 a na engleskom stranica 2 u dokumentu 7477. To su unosi za 3. septembar 1995. godine, a tu su tri unosa koja ću vam pročitati. U 14.10 časova, tu je ime Denis Keljalj, VP, vojna policija, i on je lično obavestio vođu smene: "Hrvatska vojska je zaustavljena u Kistanju na kontrolnom punktu sa ukradenom robom". Preduzeto je sledeće: "Upućena je patrola, privedeni su pripadnici Hrvatske vojske predati krim inspektoru, Runje", mislim da je to područje u kom ste bili sa svojim sedištem "koji ih je pustio." Sledeći unos, u 16.20 časova je informacija koja dolazi od komandanta čete vojne policije iz Knina, Luke Oršulića, u ovoj fazi, jer vi niste bili tamo. U unosu se kaže: "Pripadnici Hrvatske vojske su krali stvari iz kuće u blizini fabrike *TVIK* i utovarivali u kamion." Preduzeta akcija: "Poslata je patrola koja ih je predala inspektoru kriminalističke policije, Runji i onda su pušteni od strane kriminalističke policije." Treći unos za 3. septembar, u 16.50 časova, opet od komandira čete lično, Luke Oršulića: "Hrvatska vojska bi trebalo da dođe sa kamionom otprilike", i vreme koje je zapisano je "u 4.55 časova sa ukradenom robom. Poslata je patrola, oni su privedeni i predati krivičnom inspektoru, Runji, koji ih je pustio."

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Želela bih da pređemo na unos za 5. septembar, to je na BHS-u 32. stranica, a engleski prevod je u dokumentu broj 7480, na prvoj stranici. Molim dno te stranice.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li vidite ovaj unos za 5. septembar? To je 16.25 časova, gde policijska stanica Knin informiše nekog ... mislim da je ovo vođa smene, Vrkić: "Bolnica je zapaljena a pripadnici Hrvatske vojske ne dozvoljavaju vatrogasacima da gase požar." Preduzeta akcija: "Patrola *Mosor I* otišla lično da interveniše i nije naišla na vojnike Hrvatske vojske." Samo da prođem još kroz dva unosa ... ali pre toga, dozvolite mi da vas pitam, svi ovi unosi koje sam vam pročitala, nigde nije upisano da je podignuta krivična prijava ili da se vodi istraga o ovim incidentima ili da se terete počiniooci. U stvari, u slučajevima incidenata pljačke koje sam vam pročitala, kaže se da su počiniooci pušteni. Da li ste znali u to vreme... znam da ste otišli 12. avgusta ... ali u tom periodu, da li znate šta je vojna policija Knina preduzimala u vezi sa počinioocima koji su bili uhvaćeni sa opljačkanom robom ili gde su postojale informacije da je bilo incidenata ...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, mislim da bi bilo prikladno, kada govorite o ovim slučajevima u kojima su osobe koja su privedene, pa zatim puštene, da pitate da li svedok ima bilo kakvih ličnih saznanja o konkretnim slučajevima ili ima saznanja o opštem stavu vojne policije u ovom vremenskom periodu, o tome kako da se postupa sa osobama koje su privedene pod sumnjom da su izvršile pljačku. To je prvo što treba da se utvrdi pre nego što nastavimo dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Pre svega, dozvolite mi da vas pitam, da li ste znali za incidente koje sam vam pročitala, u kojima su osobe puštene ili da li znate šta se zaista dogodilo?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam, nit sam upoznat sa tim događajima.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A kakve je instrukcije dobila vojna policija kada je reč o tome kako je trebalo postupati u slučajevima kada imate privedene ili uhapšene osobe koje su osumnjičene da su počiniooci pljački?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Postupak...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, izvinjavam se. Moram ponovo da uložim prigovor. Oprostite ali ...

SUDIJA ORIE: Možemo da pitamo svedoka da li zna za instrukcije a onda, naravno, trebalo bi da se navedu instrukcije koje su postojale sve do 12. avgusta, i da li je bilo nekih promena instrukcija nakon toga.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Osim toga, molim da svedok ponovo skine slušalice, želim da kažem još jednu važnu stvar.

SUDIJA ORIE: Možete li ponovo da skinete slušalice, molim vas?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dozvolite mi da kažem da je vaša poenta važna, časni Sude. Nisam mislio da kažem da nije. On je rekao ... sad se radi o tome da je nastala zbrka. Da li je pitanje šta je patrola vojne policije radila, pored onoga što mu je upravo pročitala ili je njeno pravo pitanje šta je kriminalistička policija trebalo da uradi? Zato što sada mi govorimo o različitim elementima vojne policije i da ih sve stavljamo pod jedan kišobran, jer se činilo da je svaki unos koji je pročitala glasio: "kriminalističke policije; predati su kriminalističkoj policiji, kriminalistička policija ih je pustila." Dakle, umesto što ponovo postavlja opšte pitanje ... sad me podsećaju da malo usporim ... mislim da je zbog svedoka važno ako možemo da dobijemo više konkretnih detalja o tome šta ga konkretno pita o tome.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, moje pitanje je jasno. Moje pitanje je bilo - kao pripadniku vojne policije, kakve je instrukcije dobio kako treba da postupa u slučajevima hapšenja počilaca koji su osumnjičeni za pljačku. Mislim, to je jednostavno pitanje. A onda ako se, u stvari, dođe do izvesnih elemenata vojne policije koji su delovali, svedok bi sigurno mogao da ponudi objašnjenje. Da sam drugačije formulisala pitanje, onda bi me optužili da navodim svedoka.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ako mogu da odgovorim. Pitanje je bilo kako je trebalo da se postupa u slučajevima kada su osumnjičeni počinioci za pljačku privedeni ili uhapšeni. Dakle, ako se privede i ukoliko se tamo nalazi kriminalistička policija, a već smo ustanovili da on nije bio pripadnik kriminalističke policije, jednostavno se pitam da li ona, postavljajući to pitanje, pita kako onaj koji je doveden na obradu ili je ona postavila opšte pitanje na osnovu izveštaja o pljački, šta je trebalo da se uradi ... Mislim da su to dva odvojena pitanja. Kasnije ga pita, da li je svedok lično znano jer to je bio njegov posao. On je već svedočio da nije bio pripadnik kriminalističke policije. On možda znam generalno, ali ... i ako je to bilo generalno pitanje o tome šta je kriminalistička policija trebalo da radi, to je u redu. Ali, pitanje je bilo: šta je trebalo vi da uradite nakon što su privedeni? Hvala.

SUDIJA ORIE: Da. Očigledno, problem je u tome što lako može biti da svedok nije igrao nikakvu ulogu u onome šta treba da se desi nakon što su ljudi privedeni. Uzgred budi rečeno, gospodine Mišetiću, ja sam shvatio "da su privedene" da to znači da su uhapšene i odvedene na mesto za dalje istraživanje i dalju obradu, tako da to nije bilo najjasnije pitanje. Ali, ovde se radilo i o sugestiji da je ovaj svedok bio direktno uključen u rad sa tim osobama koji su privedene, i da je to, očigledno, izazvalo, zabrinutost gospodina Mišetića. Molim vas da preformulišete vaše pitanje, i da imate na umu, i dajem vam 20 minuta da razmislite o tome, jer mislim da ćemo sada napraviti pauzu. Gospođu Mahindaratne, neću najaviti ovu pauzu svedoku sve dok vam ne priznam da kada sam ranije rekao da pozivanje na izjavu svedoka nije bila jasno, kada govorimo o onome što se desilo u prethodnoj sednici, pozivanje na paragraf 54, iako je prošlo dosta vremena od kada ste se pozvali na taj paragraf, i to ste uradili čak dva puta, tako da sam

pogrešio. Međutim, pomalo sam se izgubio, jer je gospodin Mišetić uložio prigovor, a nakon toga su se dogodile druge stvari, tako da sam izgubio evidenciju o toj referenci koju ste dali i to čak dva puta na 54. paragraf. Jedino se nadam da se svedok nije izgubio zajedno sa mnom. Gospodine Džoliću, gospodine Džoliću, s vremena na vreme bavimo se proceduralnim pitanjima, I molimo za puno strpljenja, i izvinjavamo se zbog toga, ali moramo to povremeno da radimo. Sada ćemo prvo imati pauzu od 20 minuta i nastavice u 12.45 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, gospodo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, želim da vas vratim na ono o čemu smo razgovarali, međutim, pre nego što krenemo dalje, zatražila bih od vas nekoliko pojašnjenja. U onim unosima pročitala sam ponovo da su počinioci predati ... termini su bili "kriminalistička policija", "kriminalistički istražitelj", "kriminalistički inspektor" i tako dalje. Dakle, da li je tačno da se ovde radi o vojno kriminalističkoj policiji?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: U kojim slučajevima? U ovim što ste nabrojali? Pojasnite mi pitanje, molim vas, nisam ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE:... Da, da. Govorim o osobama koje su predate kriminalističkoj policiji ili kriminalističkom istražitelju ili kriminalističkom inspektoru. Da li su te osobe predate kriminalističkoj vojnoj policiji?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Tako tu stoji. Tačno je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I isto tako se spominje određeni termin "Runje," R-u-n-j-e. Da li možete da kažete Pretresnom veću šta je to? Tu se kaže: "kriminalistička policija, Runje."

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je vjerovatno, ovaj, djelatnik kriminalističke vojne policije po imenu ... prezimenom Runjić, pa je nadimak stavljen Runje da se zna. Vjerovatno. Je li tako? Ne znam šta bi drugo moglo biti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Zar ne postoje lokacija i mesto koje se zovu Runje, R-u-n-j-e, a da vi to znate?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ulažem prigovor na navođenje svedoka, časni Sude.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući. Dozvolite mi da postavim pitanje drugačije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gde se nalazila vojna kriminalistička policija čete vojne policije Knin?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: U sjedištu satnije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A gde je to bilo?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sjećam, u vojarni *Senjak*, gdje je bila smještena satnija Knin.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li možete da nam kažete gde je u Kninu bila locirana kasarna *Senjak*?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točne koordinate ne mogu reći ali pokušat ću približno Sudu objasniti. Nalazila se, sad ne znam koliko poznajete grad Knin, od onoga ... od glavne ulice u Kninu, pa kad se krene prema ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, možete li malo kraće. Kada kažete ...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, zar nismo već 15, 20 ili 25 puta dobili dokaze o tome gdje se tačno nalazi kasarna *Senjak*?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Oprostite, gospodine predsjedavajući.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, da li je kriminalistička vojna policija kojoj su ove osobe predate, bila vezana za četvu vojne policije Knina?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To su bili djelatnici krim policije koji su radili u satniji u Kninu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ukoliko kriminalistička policija podiže krivičnu prijavu u odnosu na ova pitanja kojima se bavimo, da li bi to bilo zabeleženo u vašoj knjizi dežurstva? Govorim o kriminalističkoj policiji koja je bila vezana za vašu četvu.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ukoliko je završena obrada tog dana kada se evidentirao taj događaj, pretpostavljam da bi to bilo evidentirano. Međutim, ukoliko službujući službenik dežurstva nije dobio informaciju da li je krim policija podigla kaznenu prijavu, to se za taj dan ne bi evidentiralo, već vjerojatno dan, dva, deset, kad bi već bila sročena ... znači, kad bi bila izvršena krim obrada i svi parametri za podizanje kaznene prijave, onda bi se to evidentiralo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, sada sam vam pročitala nekoliko slučajeva u kojima piše da su počinioci koji su pljačkali predati kriminalističkoj vojnoj policiji i da su nakon toga pušteni. Kada je reč o tim slučajevima, ukoliko je pokrenut krivični postupak i završen, da li bi to bilo zabeleženo negde u ovoj vojnoj

knjizi dežurstva ... ili bi trebalo da bude negde zabeleženo u vojnoj knjizi dežurstva?
Dozvolite mi da preformulišem ...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću odgovoriti ali mislim da bi ta informacija, kao takva, bila evidentirana u knjizi dežurstva. Ali ne, kažem, za taj dan, nego možda 10 dana ili 15 dana ili već kad bi bila evidentirana ta kaznena prijava.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je bataljon vojne policije imao pristup knjigama dežurstva četa?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Molim vas, hoćete li mi ponoviti pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je komandant bataljona vojne policije imao pristup knjigama dežurstva ovim vojnim ... knjigama dežurstva četa? Ne samo vaše čete, već, generalno, da li je komandant imao pristup ovim knjigama dežurstva?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Imalo je uvid i pristup kad bi vršili nadzor svoj. Kad su ga planirali, prilikom nadzora, došao bi djelatnik službe dežurstva iz bojne i po svom segmentu bi vršio nadzor rada službe dežurstva u satniji.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A koliko često bi se odvijale takve inspekcije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne mogu vam to reći sada sa sigurnošću. Ne znam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, zamolila bih vas da pogledate svoju izjavu iz 2008. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Za zapisnik, to je dokazni predmet Tužilaštva broj 876.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Zamoliću vas da pogledate 29. paragraf. Dakle, ovde govorite o sastancima između komandanata bataljona. I kažete da je ovo službeno obaveštenje komandantima vojne policije da prisustvuju sastanku sa komandantom bataljona, Mihaelom Budimirom, 12. avgusta 1995. godine u Kninu: "Ovo naređenje je bilo preneto meni i mogu da potvrdim da sam prisustvovao tom sastanku, i da su svi potčinjeni komandanti prijavili kakva je bila situacija poslednjih sedam dana na terenu. Ne sećam se da li su se na tim sastancima razmatrala pitanja spaljivanja, uništavanja ili pljačkanja. Komandanti četa 72. bataljona vojne policije sastajali su se sa komandantom bataljona svake nedelje u Splitu." Na tim sedmičnim sastancima... sada smo upravo prošli kroz nekoliko unosa iz knjige dežurstva vojne policije, knjige dežurstva vaše čete, a vi ste potvrdili ovu knjigu dežurstva, gospodine Džoliću ... i videli smo jedan broj unosa koji se odnose na incidente pljačkanja i spaljivanja. Da li su ovi incidenti razmatrani na nedeljnim sastancima u Splitu kada su se komandanti četa sastajali sa komandantom bataljona?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se da se o tome raspravljalo na kolegiju, na proširenom kolegiju zapovjedništva 72. bojne

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li se o tome bilo gde drugde razgovaralo a da ste vi bili prisutni?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se. Nisam bio prisutan na takvim sastancima gdje se raspravljalo o takvim stvarima.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas da nam pokažete dokument broj 456.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, vi ste u 6. paragrafu vaše izjave iz 2008. godine govorili o ovom dokumentu ... Izvinjavam se, pogrešila sam. Gospodine Džoliću, zamolila bih da pregledamo ovaj dokument.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim 3. stranicu na BHS-u što je takođe i na engleskom jeziku 3. stranica.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U 2. paragrafu ovog izveštaja kaže se: "Rukovođenje i komandovanje sprovodilo se kroz održavanje jutarnjih sastanaka komande bataljona i sedmičnim sastancima komande bataljona sa komandantima vodova i četa putem izdavanja usmenih i pismenih naređenja, te obilaskom i nadzorom jedinica u skladu sa mesečnim planovima rada komande bataljona." Ovo je izveštaj o radu 72. bataljona. Dakle, pored nedeljnih sastanaka ovde se govori isto tako i o jutarnjim dnevničkim sastancima, a nije mi baš jasno na šta se to odnosi. Da li su postojali svakodnevni sastanci između komandanta bataljona i komandanata četa 72. bataljona vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Postojali su sa zapovjednicima domicilnih satnija. Znači, Prve satnije ... Prve opće satnije vojne policije, Druge satnije opće vojne policije i Prometne vojne policije. Ti zapovjednici su bili na svakodnevnom brifiranju. Zapovjednici dislociranih postrojbi vojne policije, kao što su Šibenik, Zadar, Dubrovnik, Sinj, oni su bili na tjednim brifiranjima.

prevodioci: Prevodilac nije čuo poslednjih nekoliko reči koje je svjedok rekao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, molim vas da ponovite poslednjih nekoliko reči koje prevodioci nisu uspjeli da uhvate.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Zapovjednici dislociranih satnija vojne policije, kao što su ... 72. bojne vojne policije, kao što su satnija: Šibenik, Zadar, Sinj, Dubrovnik, su bili nazočni na tjednom brifiranju. Oni nisu svakodnevno dolazili u Split na brifiranje, nego jednom tjedno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada kažete "lokalni", da li možete da budete ... tako da ne bude zabune, da li možete da budete malo konkretniji, gde su se ove lokalne čete nalazile i o kojim četama govorite?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Kada govorim o lokalnim satnijama, znači, one su imale svoju zonu odgovornosti lociranu na određenom području. Ja sad ne mogu sa

sigurnošću vam kazati odakle dokle se razgraničavala ta zona odgovornosti, dok ove satnije su bile u sjedištu bojne i nisu imale svoju zonu odgovornosti, izuzev Prve satnije opće vojne policije kojoj je bila zona odgovornosti grad Split. Kad spominjem lokacije, znači, mislim oni su ... ne bih htio da me se krivo shvati ... ali imale isti sastav, ustroj, samo nižeg ranga, kao zapovjedništvo bojne i samostalno su djelovale u svojoj zoni odgovornosti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I da li se vaša četa mogla smatrati jednim od lokalnih četa koja se sastajala svakodnevno sa komandantom bataljona?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ulažem prigovor, zbog toga što ovo nije utemeljeno, časni Sude. O kom konkretnom vremenskom periodu govorimo?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Govorimo o periodu od 4. avgusta do kraja septembra, da li je kninska četa vojne policije ili bolje rečeno da li ste vi ili komandant kninske čete vojne policije svakodnevno održavali sastanak sa komandantom bataljona?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nisam.

SUDIJA ORIE: Gospođa Mahindaratne, samo za moju informaciju, u tom ranijem periodu, do 12. avgusta, gde se nalazila komanda bataljona? Mogli bismo da pitamo svedoka. Gde se nalazila komanda bataljona u ovom periodu, kada ste vi bili u Kninu?

SVEDOK DŽOLIĆ: Zapovjedništvo bojne se nalazilo u Splitu.

SUDIJA ORIE: Da. Dakle, tako sam shvatio iz prethodnih odgovora. Gospođu Mahindaratne, da li biste očekivati da neko putuje iz Knina do Splita svaki dan?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući. Ja ću to da razjasnim i postaviću još dva pitanja.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: (*mikrofon nije uključen*) ... U svakom slučaju, to je već pokriveno u izjavi. Mislim da možemo da idemo dalje.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite, a pokušajte da postavljate što je moguće preciznija pitanja. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim dokument broj 1433 ... oprostite, pre toga, pre nego što pređemo na ovaj dokument, možemo li da pogledamo samo 6. paragraf od vrha.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: To je paragraf koji počinje rečima: "Treba napomenuti ..." Dozvolite mi da vam pročitam, gospodine Džoliću. Tu se kaže:

"Treba napomenuti da je tokom 1995 godine ..." ne, ne, sledeći paragraf: "Pri rešavanju redovnih vojnih zadataka, većina problema sa kojima smo se susretali javljali su se tokom istraga koju su vršile jedinice Hrvatske vojske (nepotpune istrage, neregularno pokrenute istrage protiv osoba koje nisu u nadležnosti vojne policije)." Da li možete da nam objasnite o čemu se ovde radi?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, ja ne mogu ovdje ništa reći na ovo. Ja nisam pravio ovaj dokument da znam što je ovaj koji je sačinjavao ovaj dokument, s time želio reći.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Vrlo dobro. Pogledajmo šta piše dalje u tom dokumentu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Na BHS-u to je stranica broj 5 ... Izvinjavam se, na BHS-u je 6. stranica a na engleskom jeziku je 5. stranica.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Pod naslovom "Saradnja jedinica vojne policije i procena saradnje", ispod drugog podstava, počev od trećeg reda tog paragrafa, kaže se: "Bilo je određenih problema u Zadrsko-kninskoj upravi policije zbog neuspaha da se održe koordinacijski sastanci a u vezi sa ponašanjem građana i pripadnika Hrvatske vojske na novooslobođenim područjima. Takođe isto je bilo i u Upravi policije Šibenik gde su bili učestali incidenti protiv pripadnika Hrvatske vojske. Najnoviji primer je ponašanje pripadnika navedene Uprave policije prema komandantu vojnog okruga Split" ... u dokumentu na engleskom idemo na sledeću stranicu, stranicu 6 "general-pukovnika Ante Gotovine." Da li ste znali za bilo kakav incident ili neki sukob između Uprave policije Šibenika i generala Gotovine?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se tog događaja.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas, gospodine sekretare, da nam predočite dokument broj 1433.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Poznajem ga jer mislim da ste mi ga pokazali na našem sastanku 2008 godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Tako je. I vi ste ga spomenuli u 31. paragrafu vaše izjave iz 2008. godine, a to je dokument u kom se kaže: " Krivične prijave zajedničke za kninsku četvu za godinu 1995. godinu". To je i vaša četa, zar ne?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno je.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I izveštaj počinje tek od 5. septembra. U stvari, u paragrafu 31, navodite da ste bili iznenađeni zato što nema podataka pre 5. septembra. U ovom dokumentu postoji samo 25 incidenata, krivičnih

prijava koje su podignute 1995 godine. S obzirom da ste bili komandir čete, da li možete da kažete Pretresnom veću ... u stvari, vi ste već izrazili svoje iznenađenje. Da li ste znali da je bilo podignuto više krivičnih prijava ili više istraga o zločinima u vašoj četi u 1995 godini?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ja na to ne mogu odgovoriti. To bi pitanje trebalo postaviti kriminalističkoj vojnoj policiji. Nisam vodio evidenciju. Ja nisam vodio evidenciju koliko je krivičnih djela bilo.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Htela bih da uporedimo ove dokumente sa knjigom dežurstva vojne policije, i da budemo fer prema vama, dozvolite mi da vam dam jedan primer, gospodine Džoliću. Za 5. septembar evidentirana je jedna krivična prijava protiv jedne osobe, prema ovom dokumentu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim vas gospodine sekretare, možete li ponovo da nam pokažete dokument 5467. To je knjiga dežurstva, i molim vas da nam pokažete unos za 5. septembar. To je na BHS-u 31. stranica; a na engleskom, u dokumentu broj 7479, to je 2. stranica.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li vidite da je tu zabeleženo šest incidenata pljačke; u 10.45 časova tu je jedan unos, a zatim u 13.00 časova ... to je sve za 5. septembar ... postoji drugi unos; u 13.30 časova je treći unos u kom su neke osobe privedene sa opljačkanom robom.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE:: Sledeća stranica na engleskom jeziku. Ako bismo mogli da okrenemo sledeću stranicu, i na BHS-u i na engleskom jeziku, molim vas.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U 15.00 časova, opet se govori o jednom incidentu, a zatim 15.40 časova ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mislim da to još ne vidimo na BHS-u. Nismo na istoj stranici, tako da molim sledeću stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U 15.00 časova...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine sekretare. Mislim da moramo da pređemo na 7480. U redu. To je tačno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U 15.00 časova je zabeležen četvrti incidentu, u 15.40 časova peti incident, i u 15.45 časova šesti incident. Dakle, prema knjizi dežurstva vojne policije 5. septembra, bilo je šest incidenata u kojima su pripadnici Hrvatske vojske privedeni sa opljačkanom robom, međutim, prema izveštaju koji smo upravo videli, podignuta je samo jedna krivična prijava za 5. septembar 1995. godine. Gospodine Džoliću, možete li ... dakle, vi ste bili vojni policajac u 72. bataljonu. Možete li da nam objasnite zašto postoji ovaj disparitet?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Prigovor, časni Sude. Nema osnova. Dakle, to je moj konstantni prigovor i ulažem prigovor jer mislim da je ovaj svedok bar delimično odgovorio ranije. Ako želite više objašnjenja o tome, ja bih bio spreman da to kažem akosvedok skine slušalice, ali ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, mislim da postoji osnova. Svedok bi trebalo da ima saznanja o ...

SUDIJA ORIE: Gospođa Mahindaratne traži objašnjenje ... Da. Možete da postavite pitanje svedoku, pa ćemo videti kakav će biti njegov odgovor. Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li možete da odgovorite na pitanje?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Hoćete li mi ponoviti pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li možete da nam date neko objašnjenje, zašto, gledajući ove dokumente, postoji jedno veliko razmimoilaženje?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ulažem prigovor jer se ovde pogrešno odslikava prethodno svedočenje ovog svedoka.

SUDIJA ORIE: Gospodine Džoliću, gospođa Mahindaratne vam je predočila knjigu dežurstva, gde vidimo da ima nekoliko unosa od 5. septembra o tome da su privedene osobe zbog krađe. Pokazala vam je i drugi dokument gde stoji samo jedan unos za 5. septembar o istrazi o pljački. Da li imate objašnjenje za ovu razliku u brojevima? Pet u jednom i samo jedan u drugom dokumentu.

SVEDOK DŽOLIĆ: Časni Sude, ja nemam objašnjenja vezano za ovo. Ja se nikada nisam bavio poslovima kriminalističke vojne policije i meni je nepoznato zašto to nije evidentirano. Da li je nešto procesuirano ili nije procesuirano. I na kakav način su oni to zavodili.

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne, možete da nastavite.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, hajde da pogledamo 11. paragraf vaše izjave iz 2008. godine, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P876, i tu spominjete majora Ivana Jurića. Vi kažete: "Čak i do današnjeg dana, ja ne znam koja je bila njegova prava uloga. Izgledalo je da on ima i komandnu ulogu i da ima ulogu koordinatora. Prema organizacionoj strukturi, [Mihael] Budimir je bio moj nadređeni, mada, mislim da sam video naređenje gde se kaže da sve jedinice vojne

policije treba da se stave na raspolaganje majoru Juriću." Moje pitanje glasi: Da li ste ikada primali naređenja od majora Jurića? Da li ste vi lično primali?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kakve vrste naređenja?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da prikupim snage za osiguranje i preuzimanje vojnog skladišta Golubići od pripadnika Hrvatske vojske koji su se privremeno tamo nalazili. To je jedna od zapovjedi koje se sad trenutno mogu sjetiti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li su vam ikada izdata naređenja u vezi sa pitanjem zločina a koja su se ticala istrage ili hapšenja ...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Možete li ponoviti pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste ikada dobijali naređenja u vezi sa istragama ili hapšenjima ili privođenjem ili obilaskom mesta gde se incident dogodio, a da ste primili od majora Jurića?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se takve zapovjedi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, rekli ste bilo je i drugih naređenja. Možete li da se setite kakve vrste naređenja ili niste u mogućnosti da se setite tih drugih naređenja koja ste dobijali? Rekli ste nam samo za jedno naređenje.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Pa, vjerojatno je bilo i drugih zapovjedi kojih sad se ne mogu sjetiti. Na primjer, osiguranje određenih šticeđenih objekata, kao što je bilo ovo što sam napomenuo, skladište Golubić, kao što je bilo skladište Krka, vojno skladište. Osiguranje nekih drugih šticeđenih objekata u gradu Kninu. Točno i precizno ... u ovolikom vremenskom razmaku ne mogu se točno i precizno sjetiti kako su glasile te zapovjedi i koje su to sve zapovjedi bile.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Rekli ste da je on imao i komandnu ulogu i ulogu koordinatora. Da li možete da objasnite tu ulogu koordinatora? Bio je koordinator za šta?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Koordinirao je rad vojne policije i civilne policije. Znači, išao je na sastanke na višim razinama, dogovarao rad i poslije toga meni davao smjernice za realizaciju dogovorenih zadaća.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim dokument broj 1629.

SUDIJA ORIE: To je, takođe, jedan od dokumenata sa revidiranog spiska, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući. Ja ću ovaj dokument ponuditi, jer nije uključen u naš podnesak po Pravilu 92ter.

SUDIJA ORIE: Ne, ali jeste na vašem revidiranom spisku dokumenata.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mogu li da nastavim, gospodine predsjedavajući?

SUDIJA ORIE: Da. Kada sam zamolio gospodina sekretara da pripremi spisak, pretpostavio sam da će pripremiti spisak priloga izjava po Pravilu 92ter, a ne vaš revidirani spisak dokaznih predmeta.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsjedavajući. Zato sam... oni koji izlaze iz okvira po Pravilu 92ter, gospodine predsjedavajući, ja ću ponuditi u spis kao dokazni materijal.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, jasno mi je da možda niste videli ovaj dokument, ali se taj dokument spominje i to je razlog zašto vam pokazujem ovaj dokument. To je izveštaj od 5. avgusta 1995. godine, koji je podneo major Jurić. I samo pogledajte naslovnu stranicu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine sekretare, molim vas da pređemo na 2. stranicu na engleskom, a mi smo i dalje na prvoj stranici u verziji na BHS-u.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, da li vidite paragraf broj 1.4. Tu se spominje vaša četa, četa vojne policije u Kninu, i brojevi su dati. Onda se kaže: "Na čelu sa komandirovom čete, Boškom Džolićem, uspostavljen je nadzorni i kontrolni punkt na ulazu i izlazu iz grada, radi obezbeđivanja svih objekata od posebnog značaja, prihvata ratnih zarobljenika, kao i sprečavanje kršenja javnog reda i mira." Da li je to tačan opis aktivnosti vaše čete i vas lično tog dana?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To je bilo 5. osmog?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Tako je.

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Da, tačno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li znate odakle je major Jurić dobio ovu informaciju?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Informaciju je trebao dobiti od mene, jer u to vrijeme sam po zapovjedi zapovjednika Budimira, morao izvještavati bojnika Jurića o trenutnoj situaciji na terenu. To je znači uspostava satnije Knin, uspostava kontrolno-nadzornih punktova i pristup osiguranju objekata.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, da li mogu da ponudim ovaj dokument u spis.

SUDIJA ORIE: Vidim da nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Tužilaštva broj P879.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Tužilaštva broj P879 primljen je u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Džoliću, molim vas pogledajte 8. paragraf vaše izjave iz 2004. godine.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je dokazni predmet Tužilaštva broj P875.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ovde kažete: "Ako pripadnik ..." ... Vi kažete: "Ako pripadnik moje čete, na primer u patroli, vidi zločin koji je počinio vojnik, onda kao vojni policajac mora da interveniše, da ga uhapsi i privede u štab jedinice vojne policije, gde će biti predat kriminalističkoj vojnoj policiji i odveden pred istražnog sudiju koji će odlučiti o tome šta dalje treba preduzeti". Da li je bilo jedinica kriminalističke vojne policije koje su bile pridodate svim četama 72. bataljona vojne policije?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ne razumjem pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li je bilo jedinica kriminalističke vojne policije koje su bile pridodate svim četama 72. bataljona vojne policije? Da li je svaka četa imala kriminalističku policiju?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Nije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, u tom slučaju, šta radi pripadnik čete vojne policije koja nema kriminalističku policiju vezanu za tu četvrtu kada je osoba uhapšena, to jest kada je počinilac uhapšen?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Časni Sude, prije svega, ja bih ovdje pojasnio da su satnije koje nisu imale kriminalističku vojnu policiju bile u sjedištu 72. bojne. A u sjedištu 72. bojne je postojao odjel kriminalističke vojne policije, koji je odrađivao te zadatke. I taj odjel je bio strukovno nadređen kriminalističkim odjelima ... odsjecima, možemo reći da je to niži rang, u satnijama koje su imale kriminalističku vojnu policiju. Nadam se da sam s ovim odgovorio na vaše pitanje. Znači, Prva satnija opće vojne policije u svom sastavu - i koja se nalazila u sjedištu bojne - nije imala kriminalističku vojnu policiju. Sukladno standardnom operativnom postupku, koji je ovdje naveden u paragrafu 8, dovela bi tog pripadnika u službu dežurstva u bojnoj, a služba dežurstva bojne bi predala na krim obradu toga počinitelja u krim službu 72. bojne vojne policije ...

prevodioci: Korekcija prevodioca: vojna policija 72. bataljona.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U istom paragrafu, kaže se: "Vojni policajac koji je pritvorio vojnika mora o tome da obavesti dežurnog oficira koji treba da napiše poseban izveštaj zasnovan na originalnoj belešci vojnog policajca." Kada bi dežurni oficir pisao taj poseban izveštaj, kome se taj specijalni izveštaj podnosio?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Podnosilo bi se ... Služba dežurstva je podnosila to izvješće i ono se prosljeđivalo na višu zapovjednu razinu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A koji bi to viši komandni nivo bio?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Ako je satnija, a služba dežurstva satnije to izvješće podnosila, to je onda zapovjedništvo bojne. Ako je zapovjedništvo bojne, onda je to Uprava vojne policije.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li je vojni komandant jedinice kojoj je pripadao počinitelj, bio obavješten o tome kada je vojnik bio uhapšen i kada je specijalni izveštaj napisan?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Točno je da bi se obavjestio i zapovjednik te postrojbe da je njegov pripadnik počinio određeno djelo, kako bi on, sukladno toj informaciji i propisniku o vojnoj stezi, mogao odrađivati ono što nalaže propisnik o vojnoj stezi, to jest, pokrenuti stegovni izviđaj protiv dotične osobe.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, gledam na sat. Da li možete da nadete prikladan trenutak?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsjedavajući. Treba mi još oko dva minuta i onda će biti završeno moje glavno ispitivanje.

SUDIJA ORIE: Onda, molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsjedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Postaviću vam još jedno ili najviše dva pitanja, gospodine Džoliću. Kada je jednom završen istražni postupak ili kada se pripadnik Hrvatske vojske optuži ili kada se suđenje završi, da li se komandant njegove jedinice i jedinice kojoj je neka osoba pripadala, informisao o istražnom postupku ili kakav je bio ishod?

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato da li je vojno-stegovni, u stvari, vojni sud dostavljao informacije o presudi vojniku te postrojbe, protiv koga se vodio postupak na vojnom sudu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ako je vojna policija podnela krivičnu prijavu ili ako je osoba optužena, da li bi se o tome informisao komandant jedinice od strane vojne policije? Ja ne govorim o sudovima...

SVEDOK DŽOLIĆ – ODGOVOR: Hoćete li ponoviti pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Ako je, na primer, istražitelj vojne policije podneo krivičnu prijavu, podigao optužnicu i, recimo, osoba je bila poslata...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsjedavajući, povlačim to pitanje. Završavam svoje glavno ispitivanje.

SUDIJA ORIE: Hvala vam, gospođo Mahindaratne. Gospodine Džoliću, sutra će vas unakrsno ispitivati advokati Odbrane, a mogu postojati takođe i pitanja koja će vam postaviti Pretresno veće. Želeo bih da vas uputim da ne smete da govorite ni sa kim o svom svedočenju, bilo o ovom koje ste već dali, bilo o onom koje tek treba da date. Prvo želim da vas zamolim da se vratite ovamo sutra u 9.00 časova, a već sam zamolio gospođu poslužiteljku da vas isprati iz sudnice.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Mogu li čujem od strana kakve su vaše procene koliko je vremena potrebno za unakrsno ispitivanje? Gospodine Kay?

ADVOKAT KAY: Časni Sude, mislim da ću prvi ispitivati ovog svedoka, i vidim da se slažu moji uvaženi prijatelji. Mislim da će mi trebati oko tri sata.

SUDIJA ORIE: Tri sata. A vama, gospodine Mikuličiću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Ja ću biti drugi, časni Sude, i mislim da bih mogao da ostanem u okviru dva sata.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: I ja bi ostao u okviru od dva sata, nadam se i manje u svetlu onoga što ja očekujem da čujem pre mog unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA ORIE: U redu. To nam daje neku indicaciju. Kao i uvek, Pretresno veće će... prilično je beskorisno da vam sada kažem da vam je odobreno ili nije odobreno. Pretresno veće će pažljivo da posmatra kako se unakrsno ispitivanje odvija i onda će videti da li da vam da više vremena ili da li smatramo da ima razloga da kaže da treba da završite brže nego što ste planirali. Završavamo do sutra, 18. septembra, u 9.00 časova, u istoj sudnici broj 3.

Sednica je završena u 13.49 h.

Nastavlja se u četvrtak, 18. septembra 2008, u 9.00 h.

